

กพร. เศรษฐกิจปริทรรศน์

(DPIM Economic Review)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 7 ประจำเดือนเมษายน 2553

สภาวะเศรษฐกิจมหภาคเดือนมีนาคม 2553

ข่าวสารเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

- ข่าวสารในประเทศ
- ข่าวสารต่างประเทศ

สถานการณ์แร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

- สถานการณ์ราคาแร่โลหะหายาก
- ราคาแร่และโลหะที่น่าสนใจ

มุมมองทางเศรษฐศาสตร์: สถานการณ์อุตสาหกรรมเหมืองแร่ปี 2552
และแนวโน้มปี 2553

มุมมองการตลาด: เงินทุนที่หายไป !!

สาระน่ารู้: อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของสหราชอาณาจักร

ภาวะเศรษฐกิจโลก: แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2553 และ 2554: มุมมองของ IMF

ศัพท์เศรษฐกิจ

หน้า

1

3

7

9

11

14

17

19

22

23

กลุ่มเศรษฐกิจแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

สำนักบริหารยุทธศาสตร์ (สบย.)

โทร 02 202 3672-3

ความคิดเห็นที่ปรากฏใน กพร. เศรษฐกิจปริทรรศน์ เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้เขียนแต่ละคน
มิได้สะท้อนถึงความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) แต่อย่างใด

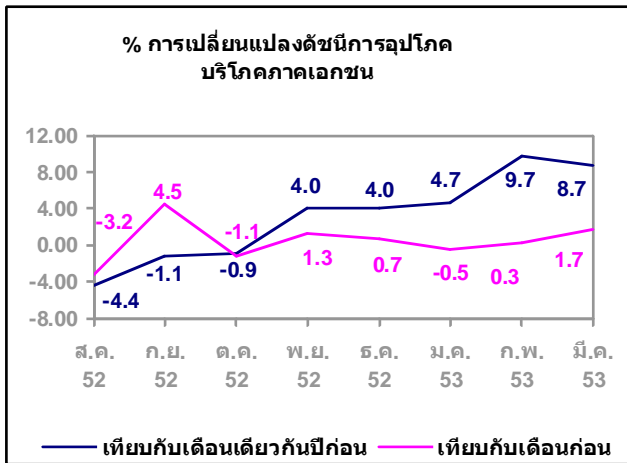
<http://www.dpim.go.th/ppp/paper.php>

ภาวะเศรษฐกิจมหภาคเดือนมีนาคม 2553

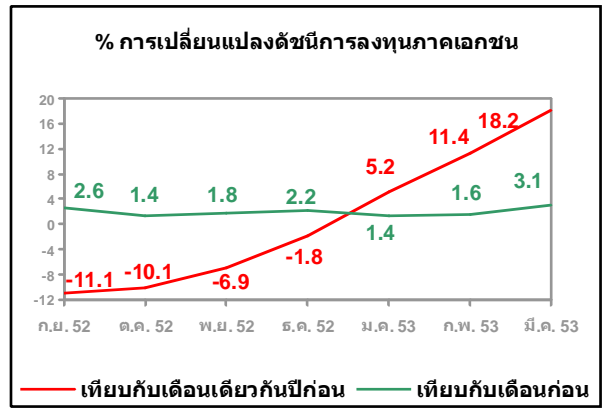
โดย นายบุญฤทธิ์ ขุนอินทร์

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้รายงานเศรษฐกิจและการเงินเดือนมีนาคม 2553 ว่ายังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การขยายตัวของรายได้เกษตรกร และการจ้างงานที่ปรับตัวดีขึ้น ทำให้เกิดการขยายตัวของอุปสงค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และการขยายตัวในภาคการผลิต แต่ยังมีปัจจัยลบจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงเนื่องจากปัญหาสถานการณ์ด้านการเมือง โดยสภาวะเศรษฐกิจมหภาคเดือนมีนาคม 2553 มีรายละเอียดดังนี้

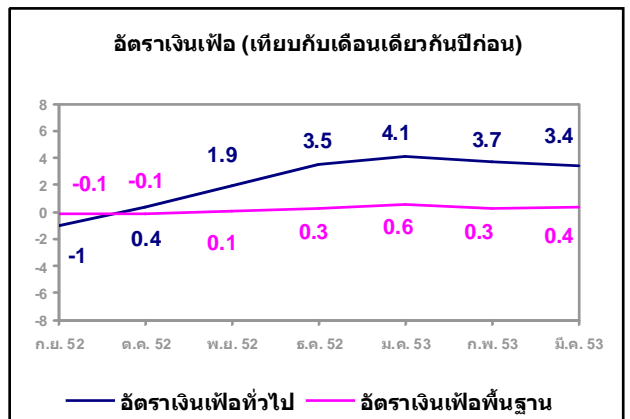
ดัชนีการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 8.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน และขยายตัวร้อยละ 1.7 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน โดยยังเป็นผลต่อเนื่องของการขยายตัวของรายได้เกษตรกร และการจ้างงานที่ปรับตัวดีขึ้น

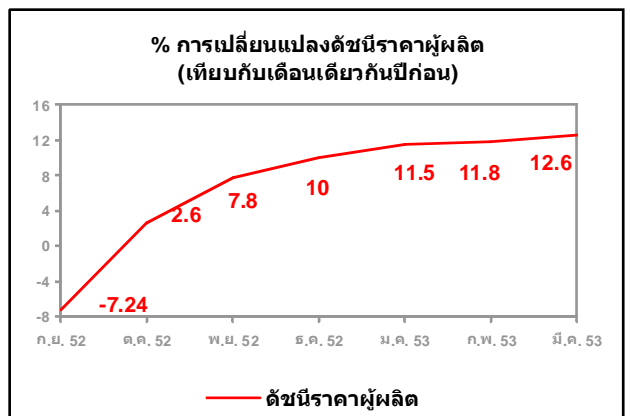
ดัชนีการลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 18.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน เป็นการปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 11 นับเป็นการขยายตัวที่สูงที่สุดในรอบ 11 เดือนจนกลับมาอยู่ในระดับที่สูงกว่าก่อนช่วงเกิดวิกฤติ และขยายตัวร้อยละ 3.1 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการนำเข้าสินค้าทุนประเภทเครื่องจักรในอุตสาหกรรมส่งออก เช่น อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ที่ปรับตัวดีขึ้นมาก

อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ชะลอตัวลงจากเดือนก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 3.4 โดยเป็นผลมาจากราคาน้ำมัน และราคาสินค้าเกษตรและอาหารที่เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกับเดือนก่อนๆ เมื่อหักการสินค้ากลุ่มอาหารสด และกลุ่มพลังงานแล้วทำให้ **อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน** มีการเพิ่มขึ้นเล็กน้อยมาอยู่ที่ระดับร้อยละ 0.4 ทรงตัวอยู่ในระดับใกล้เคียงกับเดือนก่อน

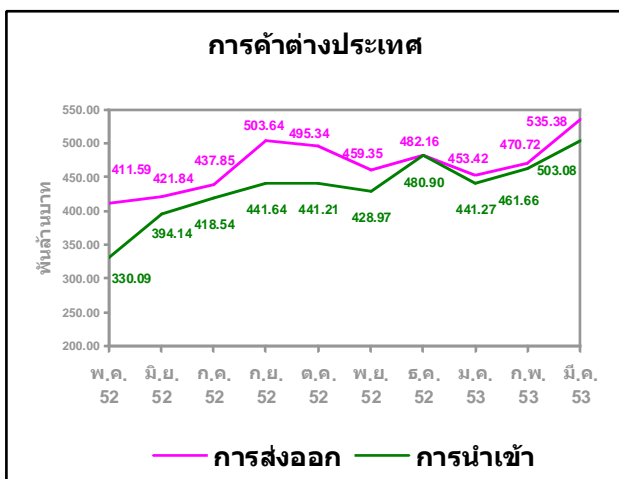
ดัชนีราคาผู้ผลิต ขยายตัวร้อยละ 12.6 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นผลมาจากราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้นทุกหมวด ทั้งหมวดผลผลิตเกษตรกรรม หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง และหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

การส่งออก มีมูลค่า 535,384 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 13.7 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน และขยายตัวมากถึงร้อยละ 32.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน

การนำเข้า มีมูลค่า 503,083.9 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 9 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน และขยายตัวมากถึงร้อยละ 50.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน

ดุลการค้า ในเดือนนี้เกินดุล 32,300.1 ล้านบาท รวมแล้วไตรมาสแรกของปี 2553 ดุลการค้าเกินดุลทั้งสิ้น 53,517.2 ล้านบาท

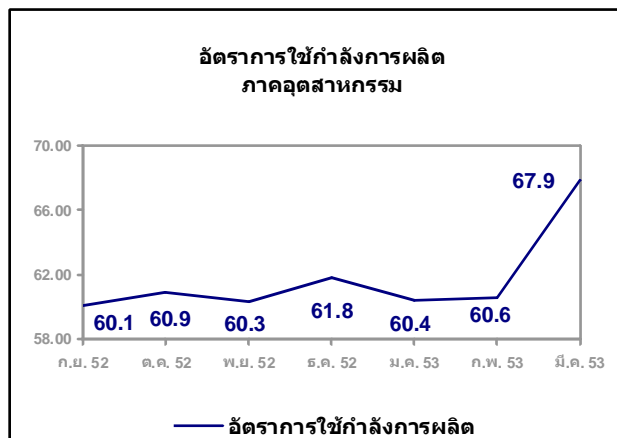
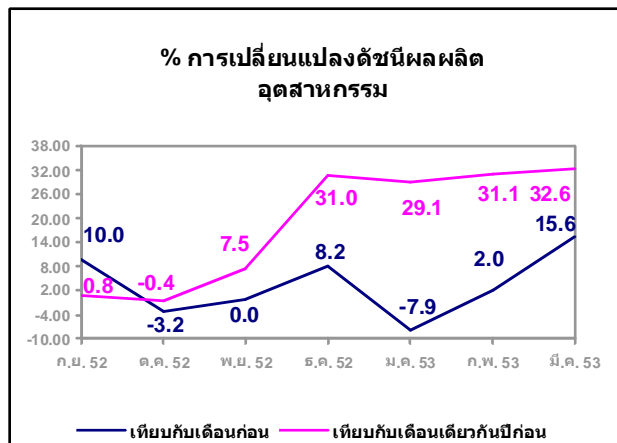

อัตราแลกเปลี่ยน เงินบาทแข็งค่าขึ้นในเกือบทุกสกุลหลัก ทั้งดอลลาร์สหรัฐฯ ปอนด์ ยูโร เยน ดอลลาร์ฮ่องกง ดอลลาร์สิงคโปร์ และรูเปียนอินโดนีเซีย ส่วนเงินบาทเมื่อเทียบกับสกุลริงกิตมาเลเซียอ่อนค่าลง ทำให้ **ดัชนีค่าเงินบาท** เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 79.48 นับเป็นการเพิ่มขึ้น 4 เดือนติดต่อกัน สะท้อนถึงการแข็งค่าของเงินบาทอย่างต่อเนื่อง

สกุลเงิน	ก.พ. 2553	มี.ค. 2553
ดอลลาร์สหรัฐฯ	33.09	32.46
ปอนด์	51.80	48.85
ยูโร	45.31	44.07
เยน (ต่อ 100 เยน)	36.67	35.84
ดอลลาร์ฮ่องกง	04.26	04.18
ริงกิตมาเลเซีย	09.69	09.76
ดอลลาร์สิงคโปร์	23.43	23.18
รูเปีย (ต่อ 1,000 รูเปีย)	03.54	03.53
ดัชนีค่าเงินบาท	78.14	79.48

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้รายงานดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเดือนมีนาคม 2553 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ในเดือนมีนาคม 2553 ขยายตัวมากถึงร้อยละ 32.57 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน เป็นการขยายตัวเป็นบวกอย่างต่อเนื่องเป็นเดือนที่ 5 ติดต่อกัน และขยายตัวร้อยละ 15.6 เมื่อเทียบกับเดือนก่อน สะท้อนถึงการฟื้นตัวของเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมของไทยอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ทำให้มียอดสั่งซื้อจากทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้ามาเป็นจำนวนมาก ผู้ผลิตของไทยจึงต้องเร่งการผลิตเพื่อส่งมอบสินค้าให้ทันเวลา ส่งผลให้มี **อัตราการใช้กำลังการผลิต** เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 60.6 ในเดือนก่อนมาอยู่ที่ร้อยละ 67.9 นับเป็นสถิติที่สูงที่สุดที่สุดในรอบ 24 เดือน

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

1. ธนาคารแห่งประเทศไทย
2. สำนักดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
3. สำนักปลัดกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์
4. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

ข่าวเศรษฐกิจแรงแและ อุตสาหกรรมพื้นฐานในประเทศ

โดย นายจรินทร์ ชลไพศาล

ตั้งเป้าหมายอุตสาหกรรมเหมืองแร่และพื้นฐานเป็น 3 แสนล้านบาท
ต่อปี

นายสมเกียรติ ภูงษ์ชัยฤทธิ์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เปิดเผยว่า นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ตั้งเป้าหมายเพิ่มรายได้
ของอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานที่ต่อเนื่องจาก
แร่เป็น 3 แสนล้านบาทต่อปี จากปัจจุบันประมาณ 2 แสนล้านบาท
ต่อปี

ดังนั้น กพร. จึงมีนโยบายส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีพื้นที่
สำรวจแร่มากขึ้น โดยจะนำที่ดินที่ประกาศไว้สำหรับสงวนทดลอง
ตามมาตรา 6 ทวิ ที่รัฐศึกษาเสร็จแล้ว เปิดให้เอกชนเข้ามา
ดำเนินการสำรวจเพื่อทำเหมืองแร่ได้ นอกจากนี้ กพร. จะขออนุมัติ
จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มพื้นที่สำรวจให้
เอกชนจากไม่เกิน 1,250 ไร่ต่อราย เป็น 2,500 ไร่ต่อราย

พร้อมกันนี้จะพยายามผลักดันให้ไทยสามารถทำเหมือง
แร่ไปแต่สซึ่งมีปริมาณสำรองสูงถึง 10 ล้านล้านตัน แต่ไม่สามารถ
เริ่มผลิตได้ เพราะติดปัญหาที่ประชาชนยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการทำ
เหมือง ทั้งๆ ที่ความต้องการในอาเซียนสูงถึง 5 ล้านตันต่อปี จีน 7
ล้านตันต่อปี และอินเดีย 5-7 ล้านตันต่อปี ซึ่งหากผลิตได้จะเพิ่ม
รายได้ให้กับรัฐถึงร้อยละ 10

(ที่มา: www.bangkokbiznews.com วันที่ 26 เมษายน 2553)

กพร. เตรียมเสนอนโยบายพัฒนาเหมืองแร่ทองคำภายใน พ.ค. นี้

นายสมเกียรติ ภูงษ์ชัยฤทธิ์ อธิบดีกรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) เปิดเผยว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการ
หารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสรุปนโยบายสำรวจและทำ
เหมืองแร่ทองคำที่จะต้องคำนึงในทุกๆ ด้าน โดยคาดว่าภายในเดือน
พฤษภาคมนี้จะมีข้อสรุปว่าจะส่งเสริมการทำเหมืองแร่ทองคำ
อย่างไร และจะนำเสนอเรื่องให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรมพิจารณาต่อไป ภายหลังจากคำขออาชญาบัตรพิเศษ
สำรวจแร่ทองคำ 69 คำขอ ต้องชะลอมมา 2 ปีแล้ว มีพื้นที่คำขอ
อาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่ทองคำประมาณ 6 แสนไร่ที่ยังค้างการ
อนุมัติ

ในเบื้องต้น กพร. จะกำหนดให้ผู้ที่ได้สิทธิผลิตและ
สำรวจเหมืองแร่ทองคำตั้งกองทุนป้องกันสิ่งแวดล้อมและฟื้นฟู
พื้นที่ขึ้นมาเพื่อดูแลสิ่งแวดล้อมและชุมชน โดยนำเงินแบบมาจาก
เหมืองแร่ทองคำของบริษัท อัคราไมนิ่ง ที่กำลังดำเนินการใน
ขณะนี้ ซึ่งผู้ประกอบการต้องจ่ายเงิน 145 บาทต่อออนซ์ ของแร่
ทองคำที่ผลิตได้ เพื่อใช้สำหรับการป้องกันสิ่งแวดล้อมและฟื้นฟู
พื้นที่ระหว่างทำเหมือง พร้อมทั้งต้องมีกองทุนประกันความเสี่ยง
ต่อสิ่งแวดล้อมและพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน 100 ล้านบาท โดย
เก็บสะสมในบัญชีปีละ 10 ล้านบาท เป็นเวลา 10 ปี
(ที่มา: หนังสือพิมพ์ข่าวสด วันที่ 12 เมษายน 2553)

เวทีประชาพิจารณ์ถก ‘เหมืองแร่-เหมืองหิน’ รุนแรงหรือไม่รุนแรง

การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อ
ปรับปรุงรายการโครงการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่าง
รุนแรงมีการถกเถียงกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
โครงการด้านเหมืองแร่ และเหมืองหิน

นายปริญญา นุตาลัย อดีตคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
แห่งชาติ สนับสนุนให้เหมืองแร่ได้ดิน และเหมืองแร่โลหะทุก
ชนิด ทุกขนาด อยู่ในบัญชีโครงการรุนแรงเนื่องจากมีผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อม ทำลายป่าต้นน้ำ และส่งผลกระทบต่อสุขภาพของ
ชาวบ้าน นายวิเชียร ปลอดประดิษฐ์ เลขานุการสภาการเหมืองแร่
ไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดให้เหมืองแร่ทุกชนิดอยู่ในบัญชีรุนแรง
ทั้งหมด เพราะปัจจุบันต้องทำ EIA และมีเทคโนโลยีในการทำ
เหมืองแล้ว โดยเฉพาะเหมืองหินปูนและการระเบิดหิน ที่มีทั้ง
ขนาดใหญ่และขนาดเล็กรวมกันมากกว่า 300 ราย ในเรื่องนี้นายศรี
สุวรรณ จรรยา นายกสมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อนมีความเห็นว่า
เหมืองหินปูนและการระเบิดหินควรเข้าข่ายกิจการรุนแรงตาม
มาตรา 67

การรับความคิดเห็นครั้งนี้เป็นรอบสุดท้าย ซึ่ง
คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นประชาชนจะสรุปและเสนอ
ความคิดเห็นต่อคณะกรรมการ 4 ฝ่าย เพื่อพิจารณานำส่งรัฐบาล
ต่อไป

(ที่มา: www.bangkokbiznews.com วันที่ 3 เมษายน 2553)

พบลอบซูดแร่เหล็กชุกดินที่ลพบุรี มูลค่ากว่า 300 ล้านบาท

กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) ร่วมกับเจ้าหน้าที่จากศูนย์รับเรื่องร้องเรียนการกระทำผิดที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยแร่ (ศรร.) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ รองผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าตรวจสอบพื้นที่บริเวณวัดห้วยโป่ง อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ภายหลังจาก DSI ขยายผลการเข้าตรวจสอบพื้นที่ประทานบัตรของบริษัทปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)

จากการสืบสวนพบว่าได้มีการลักลอบนำแร่เหล็กที่ขุดได้ไปเก็บซ่อนโดยชุดหลุมฝังกลบใกล้บริเวณวัดห้วยโป่ง จำนวนกว่า 270,000 ตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 300 ล้านบาท ทั้งนี้ DSI และพนักงานสอบสวนจะขยายผลหาตัวผู้กระทำความผิดเพื่อดำเนินคดีต่อไป

(ที่มา: www.posttoday.com วันที่ 23 เมษายน 2553)

อศจ. แม่ฮ่องสอนชี้ค่าฟลูออไรด์ในน้ำดื่มไม่เกินค่ามาตรฐาน

นายสุริยา ชัยเดชทยากุล อุตสาหกรรมจังหวัดแม่ฮ่องสอนเปิดเผยว่า ภายหลังมีการจับกุมแร่ฟลูออไรด์เถื่อนในอำเภอปาย และมีกระแสข่าวว่าเกิดสารฟลูออไรด์ตกค้างในน้ำดื่มส่งผลกระทบต่อประชาชน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ลงพื้นที่เก็บตัวอย่างน้ำดื่มในอำเภอปายเพื่อวิเคราะห์คุณภาพน้ำ 4 จุดคือ (1) เหนือเหมือง หจก.มหาลานนา (2) ท้ายเหมือง หจก.มหาลานนา (3) ท้ายที่เก็บที่ปรากฏในข่าว และ (4) บริเวณสะพานข้ามลำน้ำปาย ตำบลปางหมู

ผลการตรวจสอบปรากฏว่าค่าฟลูออไรด์ของน้ำดื่มตัวอย่างอยู่ที่ระดับ 0.01-0.13 mg/l ซึ่งต่ำกว่าค่ามาตรฐานสำหรับน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคซึ่งอยู่ที่ระดับ 0.7 mg/l ดังนั้น ประชาชนสามารถใช้น้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคได้ตามปกติ

(ที่มา: www.dailynews.co.th วันที่ 7 เมษายน 2553)

เศษ 'ดินขาว' ทำปุ๋ยหมัก

ผศ.ดร. บัญจรัตน์ โจลานันท์ อาจารย์ประจำคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา วิทยาเขตพายัพ ได้นำเศษดินขาวซึ่งเป็นวัสดุเหลือทิ้งจากอุตสาหกรรมเซรามิกมาพัฒนาเป็นวัสดุบดกึ่งเอเจนท์ (วัสดุเพิ่มปริมาณและความพรุน) ให้แก่ระบบการหมักปุ๋ย

ผลการศึกษาพบว่า บดกึ่งเอเจนท์จากเศษดินขาว ช่วยเสริมสภาพการระบายอากาศและดูดซับความชื้นส่วนเกิน และไม่

เป็นพิษต่อจุลินทรีย์ จึงช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการย่อยสลายของระบบการหมักให้สูงขึ้น ทั้งนี้ การวิจัยดังกล่าวเป็นการผลิตองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นพื้นฐานต่อการพัฒนาวิศวกรรมและเทคโนโลยีการหมักปุ๋ย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้และต่อยอดการพัฒนาถึงหมักปุ๋ยเชิงพาณิชย์ได้ในอนาคต

(ที่มา: www.dailynews.co.th วันที่ 12 เมษายน 2553)

กระทรวงการคลังเดินหน้าเก็บภาษีสิ่งแวดล้อม

นายสาธิต รังคสิริ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (สศค.) เปิดเผยว่าการออกมาตรการภาษีสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องเร่งด่วนที่กระทรวงการคลังให้การสนับสนุน เนื่องจากรัฐมีภาระด้านค่าใช้จ่ายในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสุขภาพอนามัยของประชาชนสูงกว่า 18,000 ล้านบาทต่อปี นอกจากนี้ การแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมภายใต้กฎหมายปัจจุบันมีปัญหาและข้อจำกัดอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการค้ากับหรือบังคับใช้กฎหมาย

ดังนั้น กระทรวงการคลังจะนำเสนอกฎหมายใหม่ คือ ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นกฎหมายแม่บท ในการใช้มาตรการภาษีและมาตรการอื่นในการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยจะเปิดช่องให้หน่วยงานกำกับและตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมสามารถออกกฎหมายลำดับรอง ได้แก่ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง หรือประกาศกระทรวง เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการนำมาตรการภาษีและมาตรการอื่นไปใช้บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ ปัญหามลพิษที่จะมีการเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเป็นลำดับแรก คือ มลพิษทางน้ำ และมลพิษทางอากาศ

นายสาธิต ชี้แจงว่าภาษีสิ่งแวดล้อมที่จะจัดเก็บไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้เข้ารัฐ แต่มีเป้าหมายที่จะสร้างแรงจูงใจให้ผู้ก่อมลพิษลดการปล่อยมลพิษ ทั้งนี้ กระทรวงการคลังคาดว่าจะนำเสนอ ร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเร็วๆ นี้ (ที่มา: www.thannews.th.com วันที่ 12 เมษายน 2553)

ปูนใหญ่ไม่ปรับลดเป้า คาดตลาดปูนซีเมนต์ปี 2553 โตร้อยละ 5

นายปราโมทย์ เตชะสุพัฒน์กุล กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท เอสซีซี ซีเมนต์ฯ เปิดเผยว่าบริษัทยังไม่มีมีการปรับลดเป้าที่ตั้งไว้ว่าตลาดปูนซีเมนต์ของไทยในปี 2553 จะขยายตัวร้อยละ 5 โดยจะมีการบริโภคปูนซีเมนต์ประมาณ 24 ล้านตัน สาเหตุที่บริษัทฯ เชื่อมั่นว่าอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ของไทยจะขยายตัวเนื่องมาจากนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจจากบไทยเข้มแข็งที่เน้นกระจายไปยังภูมิภาคจำนวนมาก

บริษัทคาดว่าในปี 2553 จะมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 โดยจะมียอดขายในประเทศ 11 ล้านตัน และส่งออกประมาณ 7.5 ล้านตัน ใกล้เคียงกับปีก่อน

นอกจากนี้ คาดการณ์ว่าในอนาคตการส่งออกปูนซีเมนต์ของบริษัทอาจเพิ่มขึ้นเนื่องจากความต้องการปูนซีเมนต์ในพม่าขยายตัวสูงมาก เนื่องจากพม่ามีนโยบายลงทุนในระบบโครงสร้างพื้นฐานมากขึ้น และอยู่ในช่วงย้ายเมืองหลวง ประกอบกับเตรียมการรองรับการเป็นเจ้าภาพซีเกมส์ในอีก 2-3 ปีข้างหน้า ทั้งนี้ ปัจจุบันพม่ามีการใช้ปูนซีเมนต์ประมาณ 3-3.3 ล้านตันต่อปี มีกำลังการผลิต 3 ล้านตันต่อปี แต่ผลิตได้จริงเพียง 1.5-2 ล้านตันต่อปี (ที่มา: www.thannews.th.com วันที่ 26 เมษายน 2553)

กระเบื้องหลังคา 'ซีแพค' เผยยอดขายไตรมาสแรกเพิ่มร้อยละ 10

นายณภดล แก้วทับทิม กรรมการผู้จัดการ บริษัท กระเบื้องหลังคาซีแพค จำกัด เปิดเผยว่าในช่วงไตรมาสแรกของปี 2553 บริษัทมียอดขายเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10 ทำให้บริษัทคาดการณ์ว่าในปี 2553 ภาพรวมของธุรกิจกระเบื้องหลังคาจะมีโอกาสขยายตัวร้อยละ 5-10 เมื่อเทียบกับปีก่อน หรือมีมูลค่าประมาณ 5,000-6,000 ล้านบาท

สาเหตุที่ธุรกิจกระเบื้องหลังคาขยายตัวดีขึ้นเนื่องจากมาตรการกระตุ้นธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของภาครัฐตั้งแต่ช่วงปลายปี 2552 ทำให้มีการเร่งปลูกสร้างบ้านจัดสรรเพิ่มขึ้น (ที่มา: www.prachachat.net วันที่ 5 เมษายน 2553)

ผู้ผลิตท่อเหล็กกุ่มขมับ วัตถุดิบขาด

แหล่งข่าวจากสมาชิกรัฐสภาผู้ผลิตท่อโลหะและแปรรูปเหล็กแผ่นเปิดเผยว่า ขณะนี้ผู้ผลิตท่อเหล็กกำลังได้รับผลกระทบเนื่องจากไม่มีท่อเหล็กป้อนให้ได้ทันต่อความต้องการใช้ของลูกค้า ผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่ผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนรายใหญ่ในกลุ่มบริษัท จีสตีล จำกัด (มหาชน)

เผชิญปัญหาขาดสภาพคล่องในการซื้อเศษเหล็กจากต่างประเทศเข้ามาผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อน ในขณะที่เดียวกับบริษัท สหวิริยาสตีล อินดัสตรี จำกัด (มหาชน) ได้กำหนดให้ผู้ซื้อต้องจ่ายเงินมัดจำล่วงหน้าก่อนร้อยละ 25-30

ปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบท่อเหล็กเป็นปัญหาต่อเนื่องมาเป็นเวลา 4 เดือนแล้ว เชื่อว่าหากสถานการณ์ยังไม่ดีขึ้น ผู้ใช้ปลายทางอาจนำเข้าท่อเหล็กจากต่างประเทศมากขึ้น ซึ่งอาจประสบปัญหาสินค้าไม่มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่อเหล็กจากประเทศจีน

(ที่มา: www.thannews.th.com วันที่ 19 เมษายน 2553)

อุตสาหกรรมเหล็กเวียดนามเบียดไทยตกชั้น

นายบุญนาท โมกข์มงคลกุล ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท ดานีตี้ พาร์อิสต์ จำกัด ผู้ออกแบบและผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับอุตสาหกรรมเหล็กระดับโลกสัญชาติอิตาลีที่เข้ามาตั้งฐานการผลิตในไทยเพื่อป้อนตลาดในกลุ่มเอเชียเปิดเผยว่า เมื่อเร็วๆ นี้ ดานีตี้กรุ๊ปได้ร่วมลงทุนกับบริษัท เวียดนาม สตีล คอร์ปอเรชั่น (VNSteel) ของรัฐบาลเวียดนาม ในการตั้งโรงเหล็กรีดร้อนแห่งแรกของเวียดนามขึ้น เพื่อลดการนำเข้าเหล็กซึ่งปัจจุบันเวียดนามมีการนำเข้าถึงร้อยละ 75 ของเหล็กทั้งหมด

สำหรับการลงทุนครั้งนี้ ดานีตี้กรุ๊ปถือหุ้นร้อยละ 19.9 ของเงินลงทุนทั้งหมด 550 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทั้งนี้ คาดว่าโรงงานเหล็กดังกล่าวจะใช้เวลาก่อสร้างประมาณ 3 ปี นับตั้งแต่ปี 2553 และมีกำลังการผลิตประมาณ 2 ล้านตันต่อปี

นายบุญนาท ชี้ให้เห็นว่าเศรษฐกิจเวียดนามเติบโตเร็วมาก อัตราการบริโภคเหล็กต่อหัวยังอยู่ในระดับต่ำ มีนโยบายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุตสาหกรรมยานยนต์ ประกอบกับการเมืองที่ค่อนข้างมีเสถียรภาพ ดังนั้นอุตสาหกรรมเหล็กในเวียดนามจึงขยายตัวร้อยละ 12-15 ต่อปี ซึ่งหากเวียดนามยังมีอัตราการเติบโตเช่นนี้จะแข่งประเทศไทย ซึ่งมีทั้งปัญหาภัยพิบัติและปัญหาทางการเมือง ทั้งนี้ ปัจจุบันมีผู้ผลิตเหล็กหลายราย เช่น พอสโก เจอฟี หรือแม้แต่สหวิริยา และไทยคูณของประเทศไทย รวมถึงบริษัทจากจีนและเกาหลีใต้ ได้ให้ความสนใจที่จะเข้าไปลงทุนอุตสาหกรรมเหล็กต้นน้ำในเวียดนาม ซึ่งมีการผลิตขั้นต้น 5 ล้านตันต่อปี

(ที่มา: www.thannews.th.com วันที่ 12 เมษายน 2553)

ShowerKing ร้องรัฐออกมาตรฐานป้องกันกระจกด้อยคุณภาพ

นางศรินทร เมธีวัชรานนท์ ประธานบริษัท ShowerKing Manufacturing ผู้นำด้านการผลิตตู้อาบน้ำจากกระจกนิรภัยเทมเปอเร่ เรียกร้องให้รัฐบาลบังคับใช้มาตรฐานอุตสาหกรรม เพื่อควบคุมการนำเข้าสินค้าด้อยมาตรฐานราคาถูกจากต่างประเทศ

นางศรินทร เปิดเผยว่าผู้ผลิตกระจกนิรภัยเทมเปอเร่ ต้องการให้สำนักงานมาตรฐานอุตสาหกรรม (สมอ.) กำหนดมาตรฐานอย่างเป็นทางการ แต่ถูกละเลยการออกมาตรฐานสำหรับสินค้านำเข้าจึงเป็นผลให้มีการนำเข้าสินค้านี้ราคาถูกที่ด้อยคุณภาพจากต่างประเทศจำนวนมาก ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการแก้วและกระจกของไทย

อย่างไรก็ตาม ในปี 2553 บริษัท ShowerKing คาดการณ์ว่าจะมีรายรับประมาณ 420 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 40 เมื่อเทียบกับปีก่อน

(ที่มา: www.bangkokpost.com วันที่ 19 เมษายน 2553)

ก่อสร้างไทยเจาะตลาดบ้านบาหลีเรน

นายเกียรติ สิทธิอมร ประธานผู้แทนการค้าไทย สำนักผู้แทนการค้า เปิดเผยว่า จากการที่ 5 สมาคมวิชาชีพด้านการก่อสร้างได้ลงนามใน MOU ร่วมกับสถาบันการเงินของรัฐ 3 แห่ง เพื่อให้การสนับสนุนแหล่งเงินทุนแก่ผู้ประกอบการก่อสร้างไทยรับงานในต่างประเทศ

ล่าสุดการดำเนินการมีผลเป็นรูปธรรมชัดเจนแล้ว โดยประเทศแรกที่จะเข้าไปรับงาน คือ บาหลีเรน ซึ่งบาหลีเรนจะสนับสนุนให้ผู้รับเหมาไทยเข้าประมูลโครงการบ้านเอื้ออาทรของบาหลีเรนจำนวน 5 หมื่นยูนิต ราคาเฉลี่ย 5 ล้านบาทต่อยูนิต รวมมูลค่ากว่า 2 แสนล้านบาท ซึ่งจะเปิดประมูลประมาณเดือนเมษายนนี้

(ที่มา: www.prachachat.net วันที่ 5 เมษายน 2553)

นายกสมาคมอัญมณีจันทบุรีชูนโยบาย ‘รุกตลาดจีน’

นายธิตี เอกบุญชัย นายกสมาคมผู้ค้าอัญมณีและเครื่องประดับจังหวัดจันทบุรี เปิดเผยนโยบายภายหลังได้รับตำแหน่งดังกล่าวว่า จะมุ่งเน้นขยายตลาดพลอยสำเร็จจอกต่างประเทศ รวมทั้งจะให้มีการนำเข้าพลอยก้อนอย่างเสรี และสนับสนุนให้ชาวต่างชาตินำพลอยก้อนเข้ามาขายในประเทศได้มากขึ้น โดยใช้มาตรการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้มีการซื้อขายมากขึ้น

การขยายฐานตลาดออกไปยังประเทศใหม่ๆ เพื่อทดแทนตลาดเดิม คือ สหรัฐอเมริกา จะมุ่งเน้นตลาดที่มีศักยภาพ โดยเฉพาะประเทศจีน เนื่องจากเป็นประเทศที่มีกำลังซื้อสูง คนหนุ่มสาวรุ่นใหม่มีความต้องการสินค้าอัญมณีมาก (ที่มา: www.prachachat.net วันที่ 22 เมษายน 2553)

ข่าวเศรษฐกิจและ อุตสาหกรรมพื้นฐานต่างประเทศ

นางสาวรักเร เกเดือนเมฆ

10 อันดับประเทศผู้ค้าเหล็กของโลก

Iron & Steel Statistics รายงานว่า จีนยังคงเป็นประเทศผู้ส่งออกเหล็กอันดับหนึ่งของโลกติดต่อกัน 3 ปี นับตั้งแต่ปี 2549 แต่ในปี 2552 อันดับตกลงอยู่ในลำดับที่ 5

โดยในปี 2552 10 อันดับประเทศผู้ส่งออกเหล็กของโลก ได้แก่ ญี่ปุ่น 33 ล้านตัน, Eu 27 30 ล้านตัน, รัสเซีย 27 ล้านตัน, ยูเครน 24 ล้านตัน, จีน 22 ล้านตัน, เกาหลีใต้ 20 ล้านตัน, ตุรกี 17 ล้านตัน, ไต้หวัน 9.8, สหรัฐอเมริกา 8.8 และบราซิล 8.5 ล้านตัน

สำหรับการนำเข้าเหล็ก ในปี 2552 จีนได้กลายมาเป็นประเทศผู้นำเข้าเหล็กรายใหญ่ที่สุดของโลก เพิ่มขึ้น 43% เมื่อเทียบกับปี 2551 อยู่ที่ระดับ 22 ล้านตัน รองลงมา ได้แก่ Eu 27 20.8 ล้านตัน, เกาหลีใต้ 19.9 ล้านตัน, สหรัฐอเมริกา 14.3 ล้านตัน, ตุรกี 10.1 ล้านตัน, เวียดนาม 9.0 ล้านตัน, ไทย 8.9 ล้านตัน, อิหร่าน 8.6 ล้านตัน, อินเดีย 7.7 ล้านตัน และไต้หวัน 6.4 ล้านตัน

(ที่มา : www.issb.co.uk , วันที่ 10 เมษายน 2553)

บริษัท Xiangguang เพิ่มกำลังการผลิตทองแดงในปี 2554

ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2554 บริษัท Xiangguang ของจีน วางแผนจะเพิ่มผลผลิตทองแดงเป็น 3 เท่า จาก 200,000 ตันต่อปี เป็น 600,000 ตันต่อปี โดยเป็นการผลิตทองแดงจากแร่จำนวน 500,000 ตัน และจากเศษทองแดงจำนวน 100,000 ตัน

(ที่มา : www.steelguru.com , วันที่ 10 เมษายน 2553)

ปี 2553 บริษัท Qatalum คาดว่าความต้องการอะลูมิเนียมในตะวันออกกลางจะเพิ่มขึ้น 5%

ในปี 2553 บริษัท Qatalum ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่าง Qatar Petroleum กับ Norsk Hydro คาดว่าความต้องการอะลูมิเนียมของโลกจีน และตะวันออกกลาง จะเพิ่มขึ้น 5-7%, 12% และ 5% ตามลำดับ

สำหรับผลผลิตอะลูมิเนียมในครั้งแรกของบริษัทประมาณ 40% จะส่งออกไปยังเอเชีย ขณะที่ 35% ส่งไปยุโรป และที่เหลือส่งไปยังตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ

บริษัท คาดว่าจะผลิตเต็มกำลังการผลิตในไตรมาสที่ 4 และผลผลิตอะลูมิเนียมในกาตาร์และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ จะส่งผลให้ผลผลิตในอ่าวอาหรับ มีมากกว่า 3 ล้านตันต่อปี

(ที่มา : www.arabfinance.com , วันที่ 11 เมษายน 2553)

ผลผลิตดีบุกในจีนเพิ่มขึ้น

National Bureau Statistic รายงานว่าผลผลิตดีบุกในไตรมาสแรกของจีนเพิ่มขึ้น 53.1% อยู่ที่ระดับ 32,596 ตันเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านๆ มา และคาดว่าผลผลิตดีบุกของจีนในปี 2553 เปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยจากปี 2552 อยู่ที่ระดับ 131,000 ตัน

(ที่มา : www.itri.co.uk , วันที่ 19 เมษายน 2553)

จีนลงทุน 600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในแซมเบีย

บริษัท China Nonferrous Metal Mining (CNMC) วางแผนลงทุน 600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในแซมเบียระหว่างปี 2553 และ 2554 โดยเป็นการลงทุนสำหรับการซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ การเพิ่มส่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งการขายขบวนการผลิต เป็นต้น

การลงทุนจะเริ่มต้นเร็วๆ นี้และคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2554 โดยเงินลงทุนทั้งหมดนี้จะนำไปลงทุนที่เหมือง Luanshya ซึ่ง CNMC ได้ครอบครองเมื่อปีที่แล้ว ไปพัฒนาเหมือง Mulyashi และขยายการผลิตที่โรงถลุง Chambishi (ที่มา : www.miningmx.com , วันที่ 13 เมษายน 2553)

ในปี 2553 จีนนำเข้าแร่สังกะสีจำนวนมาก

จีน เป็นประเทศผู้ผลิตสังกะสีรายใหญ่ที่สุดของโลก นำเข้าแร่และหั่วแร่สังกะสีจำนวนมาก เนื่องจากการขยายกำลังการผลิตของโรงถลุง คาดว่าผู้ผลิตสังกะสีของจีนจะเพิ่มกำลังการผลิตราว 500,000 ตัน ในปีนี้ และจะเพิ่มกำลังการผลิตอีก 600,000 ตัน ในปี 2544 โดยในปี 2552 จีนมีกำลังการผลิตสังกะสีรวมทั้งสิ้นประมาณ 5 ล้านตัน

(ที่มา : www.chinamining.org , วันที่ 19 เมษายน 2553)

ผลผลิตทองแดงของแซมเบียเพิ่มขึ้น

ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2553 แซมเบีย ซึ่งเป็นผู้ผลิตทองแดงรายใหญ่ที่สุดของทวีปแอฟริกา มีผลผลิตทองแดงเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 174,407 ตัน และส่งออกทองแดงเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 173,421 ตัน ในส่วนของโคบอลต์มีผลผลิตเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 1,921 ตัน และส่งออกอยู่ที่ระดับ 1,905 ตัน

(ที่มา : www.reuters.com , วันที่ 21 เมษายน 2553)

ผลผลิตเพชรบริษัท De Beers อยู่ที่ประมาณ 7 ล้านกะรัต

ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2553 ผลผลิตเพชรของบริษัท De Beers ซึ่งถือหุ้นโดย Anglo American 45%, The Oppenheimer family 40% และ Botswana 15% อยู่ที่ระดับ 7.012 ล้านกะรัต เพิ่มขึ้น 548% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ที่มา : www.idexonline.com, วันที่ 22 เมษายน 2553)

นามิเบียผลิตเพชรได้ 0.93 ล้านกะรัต

ในปี 2552 นามิเบียผลิตเพชรได้ 929,006 กะรัต น้อยกว่าเกือบครึ่งหนึ่งเมื่อเทียบกับปี 2551 ที่ผลิตได้ 2.2 ล้านกะรัต และคาดว่าผลผลิตเพชรในปี 2553 จะเพิ่มขึ้นประมาณ 18.8% โดยผลผลิตเพชรส่วนใหญ่ของประเทศมาจากเหมือง Marine ของบริษัท Namdeb ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างรัฐบาลนามิเบียกับบริษัท De Beers (ที่มา : www.idexonline.com, วันที่ 8 เมษายน 2553)

อินโดนีเซียตั้งเป้าจะเพิ่มผลผลิตแร่ดีบุก

บริษัท PT Timah วางแผนจะเพิ่มผลผลิตแร่ดีบุกประมาณ 20-30% ในปี 2553 อยู่ที่ประมาณ 45,000 ถึง 50,000 ตัน โดยในปี 2552 บริษัทมีผลผลิตแร่ดีบุก 37,701 ตัน (ที่มา : www.itri.co.uk, วันที่ 23 เมษายน 2553)

ผลผลิตผลิตภัณฑ์ดีบุกของจีนเพิ่มขึ้น

บริษัท Yunnan Tin Company ของจีน ซึ่งเป็นบริษัทผลิตดีบุกรายใหญ่ที่สุดของโลก ในปี 2552 บริษัทมีผลกำไรเพิ่มขึ้น 164% อยู่ที่ระดับ 71.7 ล้านดอลลาร์ ขณะที่มูลค่าการจำหน่ายเพิ่มขึ้น 43% อยู่ที่ระดับ 2.04 พันล้านหยวน ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2553 ผลผลิตโลหะนอกกลุ่มเหล็ก อยู่ที่ระดับ 17,134 ตัน และผลผลิตของผลิตภัณฑ์ดีบุก ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่โลหะบัดกรี (solders) เพิ่มขึ้น 90% อยู่ที่ระดับ 4,623 ตัน (ที่มา : www.itri.co.uk, วันที่ 23 เมษายน 2553)

ในปี 2553 คาดว่าผลผลิตเหล็กของซาอุดีอาระเบีย จะเพิ่มขึ้น

The World Steel Association คาดว่า ในปี 2553 ผลผลิตเหล็กของซาอุดีอาระเบียจะเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 9.3 ล้านตัน และอาจจะสูงถึง 10 ล้านตันในปี 2554 ในช่วงไตรมาสแรกของปี 2553 ผลผลิตเหล็กอยู่ที่ระดับ 1.3 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 70.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

สำหรับผลผลิตเหล็กของประเทศในกลุ่มอาหรับ ในเดือนมีนาคม ปี 2553 ของอียิปต์สูงถึง 497,700 ตัน การ์ตาร์ 170,000 ตัน

ตามมาด้วยโมร็อกโก ลิเบีย และแอลจีเรีย ซึ่งเป็น ประเทศผู้ผลิตเหล็กรายใหญ่ในโลกอาหรับ

(ที่มา : www.steelmillsoftheworld.com, วันที่ 24 เมษายน 2553)

สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก คาดว่าผลผลิตทองแดงและโคบอลต์จะเพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่า

ผลผลิตทองแดงและโคบอลต์จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกจะเพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่าในอีกสองปีข้างหน้า โครงการเพิ่มผลผลิตจำนวนมากในครั้งนี้ คาดว่าจะมาจากเหมือง Tenke Fungurume ของบริษัท Freeport MacMoran สำหรับโครงการนี้ บริษัท Freeport MacMoran จะถือหุ้น 57.75% ที่เหลือถือหุ้นโดยบริษัท Lundin Mining Corp. ของแคนาดา 24.75% และบริษัท Gecamines ของรัฐบาลคองโก 17.5%

ในปี 2555 คาดว่าผลผลิตทองแดงจะเพิ่มอยู่ที่ระดับ 851,608 ตัน จากที่คาดการณ์ไว้ที่ระดับ 409,935 ตันในปี 2553 ขณะที่ผลผลิตโคบอลต์จะเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 91,355 ตัน ในปี 2555 จากที่คาดการณ์ไว้ในปี 2553 ที่ระดับ 39,327 ตัน (ที่มา : www.mineweb.com, วันที่ 26 เมษายน 2553)

คาสค์สถานร่วมทุนกับจีน

บริษัท Kazakhmys ผู้ผลิตทองแดงของคาสค์สถานตกลงร่วมทุนกับบริษัท Jinchuan Group Ltd ของจีน โดยบริษัท Kazakhmys ผู้ผลิตทองแดงรายใหญ่เป็นอันดับ 8 ของโลก จะขายหุ้นราว 49% หรือราว 120 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับโครงการ Aktogay ทางตะวันออกของคาสค์สถาน ให้กับบริษัท Jinchuan ซึ่งผลิตโลหะนอกกลุ่มเหล็ก แต่ส่วนใหญ่จะผลิตนิกเกิล แพลทินัม และพาลาเดียม ทั้งสองบริษัทจะลงทุนร่วมกันประมาณ 1.5-2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อผลิตแร่ทองแดง 100,000 ตันต่อปี

(ที่มา : www.chinamining.org, วันที่ 26 เมษายน 2553)

สถานการณ์ราคาแร่โลหะหายาก

โดย นายบุญญวัฒน์ ขุนอินทร์

แร่โลหะหายาก (Rare Earth Metals) เป็นแร่ที่ทำให้ธาตุเคมีที่หายาก 17 ชนิด ในตารางธาตุ ประกอบด้วย สแกนเดียม (Scandium)

อิตเทรียม (Yttrium) และกลุ่มอนุกรมเคมีแลนทาไนด์ 15 ชนิด¹ แร่โลหะหายากส่วนใหญ่ที่ถูกนำมาใช้ประโยชน์มี 3 ชนิด คือ แบสตันไนต์ (Bastnaesite) โมนาไซต์ (Monazite) และซีโนไทม์ (Xenotime) เนื่องจากมีองค์ประกอบหลักเป็นธาตุโลหะหายากประมาณร้อยละ 70 โดยจะอยู่รูปของสารประกอบออกไซด์ (Rare Earth Oxide : REO) เมื่อสกัดแล้วจะได้ธาตุโลหะหายาก เช่น นีโอไดเมียม

ดิสโพรเซียม เพรซีโอดีเมียม เทอร์เบียม ซึ่งธาตุโลหะเหล่านี้จะถูกนำไปใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การสร้างเครื่องบิน รถยนต์ไฮบริด ฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า เป็นต้น

ในไตรมาสที่ 1 ปี 2553 ราคาธาตุโลหะหายากที่สำคัญปรับตัวเพิ่มขึ้นเกือบทุกชนิด โดยออกไซด์ของธาตุโลหะหายากที่มีราคาเพิ่มขึ้นมาก ได้แก่ นีโอไดเมียม เพรซีโอดีเมียม ดิสโพรเซียม และเทอร์เบียม โดยราคาธาตุโลหะหายากแต่ละชนิดมีรายละเอียด ดังนี้

นีโอไดเมียม มีราคาเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1/2553 อยู่ที่ระดับ 27.56 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ กก. เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 4/2552 ร้อยละ 50 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 1/2552 มากถึงร้อยละ 90

¹ ธาตุกลุ่มอนุกรมเคมีแลนทาไนด์ ได้แก่ แลนทานัม (Lanthanum), ซีเรียม (Cerium), เพรซีโอดีเมียม (Praseodymium), นีโอไดเมียม (Neodymium), โพรมิเทียม (Promethium), ซาแมเรียม (Samarium), ยูโรเพียม (Europium), แกโดลิเนียม (Gadolinium), เทอร์เบียม (Terbium), ดิสโพรเซียม (Dysprosium), โฮลเมียม (Holmium), เออร์เบียม (Erbium), ทูเลียม (Thulium), อิตเทอร์เบียม (Ytterbium) และ ลูทีเทียม (Lutetium)

เพรซีโอดีเมียม มีราคาเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1/2553 อยู่ที่ระดับ 26.13 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ กก. เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 4/2552 ร้อยละ 46 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 1/2552 มากถึงร้อยละ 80

ดิสโพรเซียม มีราคาเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1/2553 อยู่ที่ระดับ 156.50 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ กก. เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 4/2552 ร้อยละ 39 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 1/2552 มากถึงร้อยละ 62

เทอร์เบียม มีราคาเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1/2553 อยู่ที่ระดับ 478.90 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ กก. เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 4/2552 ร้อยละ 33 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 1/2552 ร้อยละ 29

ราคาออกไซด์ของธาตุโลหะหายาก (FOB จีน)

หน่วย : ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ กก.

ออกไซด์ของธาตุโลหะหายาก (ความบริสุทธิ์ขั้นต่ำร้อยละ 99)	ไตรมาส 1/2552	ไตรมาส 4/2552	ไตรมาส 1/2553
แลนทานัม (La ₂ O ₃)	7.28	5.43	6.08
ซีเรียม (CeO ₂)	4.58	4.11	4.46
นีโอไดเมียม (Nd ₂ O ₃)	14.50	18.38	27.56
เพรซีโอดีเมียม (Pr ₂ O ₃)	14.50	17.91	26.13
ซาแมเรียม (Sm ₂ O ₃)	4.75	4.75	3.40
ดิสโพรเซียม (Dy ₂ O ₃)	96.46	112.31	156.50
ยูโรเพียม (Eu ₂ O ₃)	448.85	490.00	512.40
เทอร์เบียม (Tb ₂ O ₃)	370.77	360.00	478.90

ที่มา : Lynas Corp. Ltd

ออกไซด์ของธาตุโลหะหายากที่มีราคาเพิ่มขึ้นน้อย ได้แก่ แลนทานัม ซีเรียม และยูโรเพียม โดยราคาธาตุโลหะหายากแต่ละชนิดมีรายละเอียด ดังนี้

แลนทานัม มีราคาเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1/2553 อยู่ที่ระดับ 6.08 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ กก. เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 4/2552 ร้อยละ 12 แต่ลดลงจากไตรมาสที่ 1/2552 ร้อยละ 16

ซีเรียม มีราคาเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1/2553 อยู่ที่ระดับ 4.46 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ กก. เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 4/2552 ร้อยละ 9 แต่ลดลงจากไตรมาสที่ 1/2552 ร้อยละ 3

ยูโรเพียม มีราคาเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1/2553 อยู่ที่ระดับ 512.40 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ กก. เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 4/2552 ร้อยละ 5 และเพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ 1/2552 ร้อยละ 14

ส่วนออกไซด์ของธาตุโลหะหายากที่มีราคาลดลง คือ **ซาแมเรียม** มีราคาเฉลี่ยในไตรมาสที่ 1/2553 อยู่ที่ระดับ 3.40 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อ กก. ลดลงจากไตรมาสที่ 4/2552 ร้อยละ 28 และลดลงจากไตรมาสที่ 1/2552 ร้อยละ 28

สาเหตุสำคัญที่ทำให้ราคาแร่โลหะหายากปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น ดังนี้

ด้านอุปทาน จากการที่รัฐบาลจีนใช้มาตรการควบคุมการส่งออกวัตถุดิบแร่ที่สำคัญ เช่น บ็อกไซต์ ฟลูออร์สปาร์ และแร่โลหะหายาก เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ราคาของแร่โลหะหายากปรับตัวเพิ่มขึ้น และส่งผลกระทบต่ออย่างมากในตลาดโลก เนื่องจากจีนเป็นผู้ผลิตแร่โลหะหายากรายใหญ่ที่สุดในโลก มีสัดส่วนการผลิตมากถึงร้อยละ 95 ของทั้งโลก ขณะที่บริษัท Lynas ของออสเตรเลีย ซึ่งเป็นผู้ส่งออกที่สำคัญนอกเหนือจากจีน ต้องพบกับปัญหาด้านทุนด้านวิศวกรรมที่สูงขึ้น ทำให้ต้องปรับราคาเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน

ด้านอุปสงค์ ในปัจจุบันอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ไฮบริด ฮาร์ดดิสก์คอมพิวเตอร์ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้มีความต้องการใช้แร่โลหะหายากที่เป็นวัตถุดิบสำคัญเพิ่มสูงขึ้น โดยคาดการณ์ว่าความต้องการใช้แร่โลหะหายากจะขยายตัวประมาณร้อยละ 10-20 ต่อปี

แนวโน้มราคาแร่โลหะหายาก

จากปัญหาทั้งด้านอุปสงค์และอุปทานที่ทำให้เกิดอุปสงค์ส่วนเกินในตลาด กอปรกับรัฐบาลจีนยังคงมาตรการควบคุมการส่งออกแร่โลหะหายาก จะทำให้ราคาแร่โลหะหายากปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่ง ณ ปัจจุบันผู้บริโภคเริ่มตระหนักถึงการใช่วัตถุดิบทางเลือกอื่นเพื่อทดแทนการใช้แร่โลหะหายากแล้ว

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

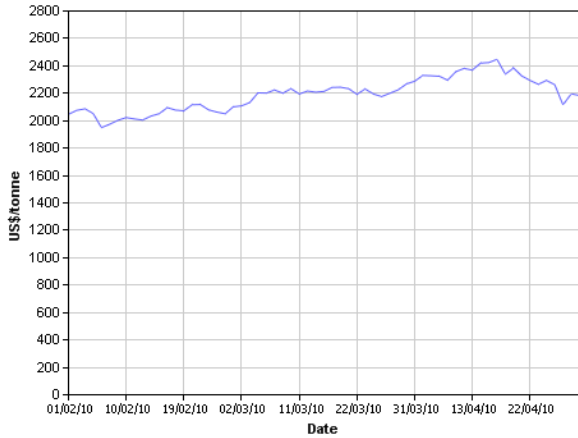
1. [Rare earth price strengthen](#). "Industrial Minerals" 27 April 2010 from www.indmin.com
2. [Rare earth demand rises in Q1](#). "Industrial Minerals" 27 April 2010 from www.indmin.com
3. [Neodymium สิ่งหายากและสำคัญของโลก](#). โดย วราภรณ์ สามโกเศศ 17 กันยายน 2552
4. <http://en.wikipedia.org>

ราคาแร่และโลหะที่นำเสนอ

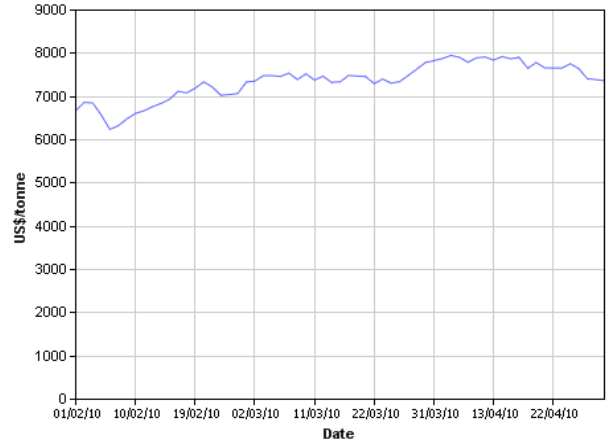
โดย นายจรินทร์ ชลไพศาล

Non-ferrous metals (www.lme.com)

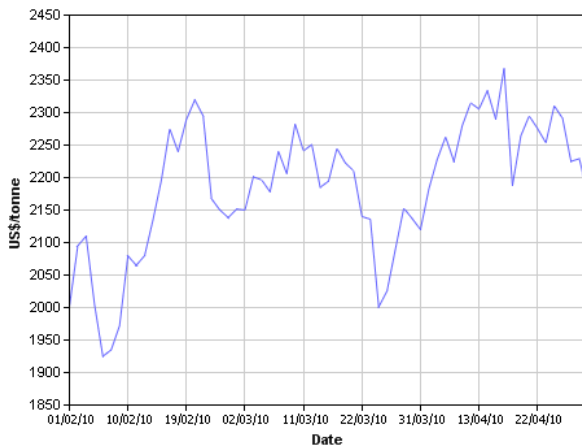
ราคาโลหะอะลูมิเนียม ช่วง 1 ก.พ. 53- 30 เม.ย. 53

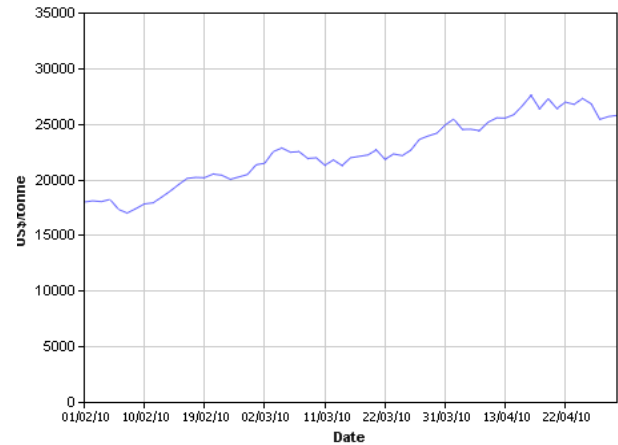
ราคาโลหะทองแดง ช่วง 1 ก.พ. 53- 30 เม.ย. 53

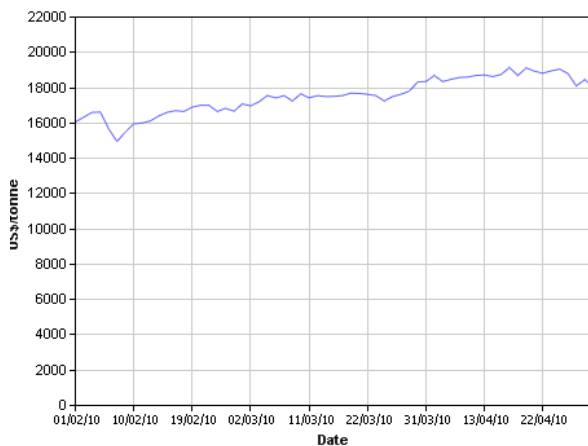
ราคาโลหะตะกั่ว ช่วง 1 ก.พ. 53- 30 เม.ย. 53

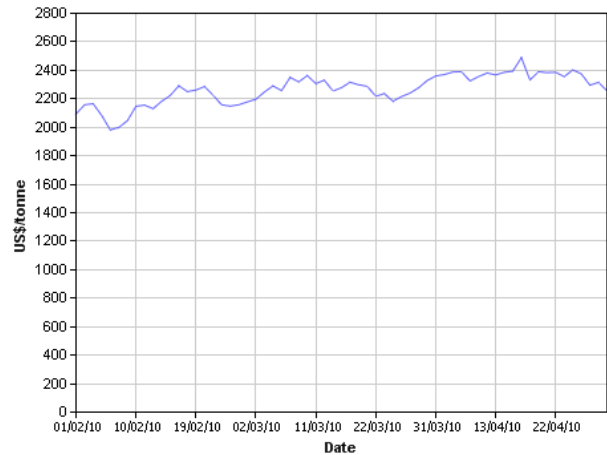
ราคาโลหะนิกเกิล ช่วง 1 ก.พ. 53- 30 เม.ย. 53

ราคาโลหะดีบุก ช่วง 1 ก.พ. 53- 30 เม.ย. 53

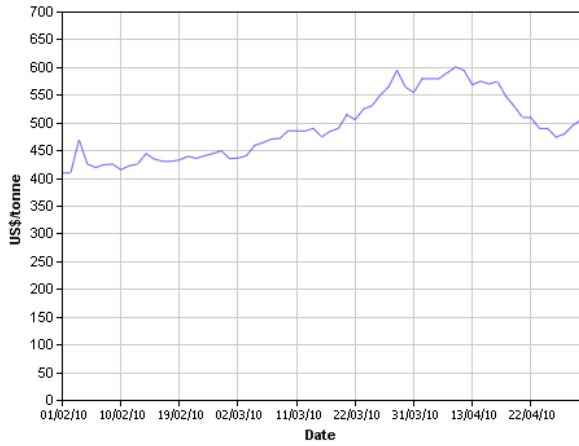

ราคาโลหะสังกะสี ช่วง 1 ก.พ. 53- 30 เม.ย. 53

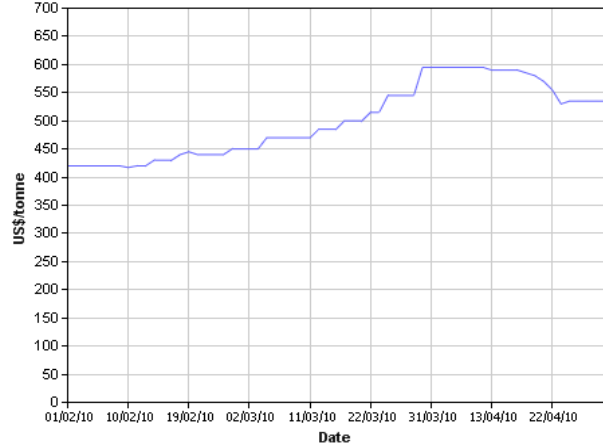

Steel Billet (www.lme.com)

ราคา Mediterranean Steel Billet ช่วง 1 ก.พ. 53- 30 เม.ย. 53

ราคา Far East Steel Billet ช่วง 1 ก.พ. 53- 30 เม.ย. 53

Precious Metals (www.metalprices.com)

ราคาโลหะทองคำ ช่วง 1 ก.พ. 53- 30 เม.ย. 53

ราคาโลหะเงิน ช่วง 1 ก.พ. 53- 30 เม.ย. 53

ราคาแร่ที่น่าสนใจ

ชนิดแร่	หน่วย	เม.ย. 53	มี.ค. 53	ก.พ. 53
Antimony ⁽¹⁾	US\$/ton	9,050	5,750	5,750
Barite ⁽²⁾				
- Chemical grade (Chinese, CIF Gulf Coast)	US\$/ton	125-135	92-114	92-114
- Drilling grade (Unground) (API Grade, Chinese Gulf Coast)		100-108	97-108	97-108
Coal (Newcastle Coal Price Index) ⁽³⁾	US\$/ton	100.21	94.66	93.25
Diatomite ⁽²⁾ (USA, flux-calcined filter-aids, del UK)	£/ton	540-750	540-750	540-750
Feldspar ⁽²⁾				
- Turkish, FOB Gulluk, Na feldspar, Crude, -10mm size bulk	US\$/ton	22-23	22-23	22-23
- Turkish, FOB Gulluk, Na feldspar, Glass grade, -500 microns, bagged		70	70	70
Gypsum ⁽⁴⁾ (HS 25201000001: Thailand export price)	฿/ton	n.a.	595.1	536.2
Iron ore ⁽⁵⁾ (HS 2601: China import form Australia price)	US\$/ton	n.a.	101.1	89.7
Kaolin ⁽²⁾				
- No 1 paper coating grade, Ex-Georgia plant, s.ton	US\$/ton	146-185	146-185	146-185
- No 2 paper coating grade, Ex-Georgia plant, s.ton		95-147	95-147	95-147
Manganese ⁽¹⁾	US\$/ton	2,892	2,725	2,625
Mercury ⁽¹⁾	US\$/flask	743	700	550
Potash ⁽²⁾ (Muriate 60% K ₂ O, Standard, bulk, FOB Saskatchewan)	C\$/ton	420-440	415-430	400-430
Silver ⁽¹⁾	US\$/tr.oz	18.3	17.1	16.6
Tantalum ⁽¹⁾	US\$/lb.	39.5	39.5	39.5
Tin ⁽¹⁾	US\$/kg	19.0	17.6	17.0
Tungsten ⁽¹⁾	US\$/ton	14,685	14,685	14,685
Zinc ore ⁽⁵⁾ (HS 2608: China import from Australia price)	US\$/ton	n.a.	813.0	527.1

ที่มา: 1) www.mineralprices.com

2) วารสาร Industrial Mineral: May 2010

3) www.globalcoal.com

4) กรมศุลกากร

5) www.gtis.com/gta

มุมมองทางเศรษฐศาสตร์

สถานการณ์อุตสาหกรรมเหมืองแร่ของไทยปี 2552

และแนวโน้มปี 2553

โดย นายจรินทร์ ชลไพศาล¹

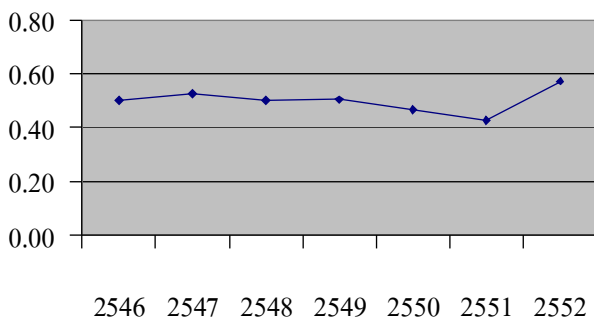
คอลัมน์มุมมองทางเศรษฐศาสตร์ฉบับนี้จะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์อุตสาหกรรมเหมืองแร่ของไทยในปี 2552 และคาดการณ์แนวโน้มในปี 2553 ซึ่งผู้เขียนได้ตีพิมพ์และเผยแพร่เนื้อหาดังกล่าวในรูปแบบของบทความทางวิชาการแล้ว แต่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด (โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อตัวผู้เขียนเอง) จึงขออนุญาตนำเนื้อหาโดยย่อมาเล่าสู่กันฟังในคอลัมน์นี้อีกครั้งครับ

สถานการณ์อุตสาหกรรมเหมืองแร่ในปี 2552

ในปี 2552 อุตสาหกรรมเหมืองแร่ของไทยมีการชะลอตัวลงเล็กน้อยจะเห็นได้จาก ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2552 ประเทศไทยมีจำนวนเหมืองแร่ที่เปิดการ 583 เหมือง ลดลงจาก 658 เหมืองในช่วงเดียวกันของปีก่อน สาเหตุสำคัญเนื่องมาจากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจโลกทำให้เกิดการหดตัวของอุปสงค์ของอุตสาหกรรมที่ใช้แร่เป็นวัตถุดิบ

ถึงแม้ว่าแร่หลายชนิดจะมีปริมาณการผลิตลดลง แต่ราคาแร่หลายชนิดปรับตัวเพิ่มขึ้นภายหลังจากหดตัวอย่างรุนแรงในช่วงปลายปี 2551 ส่งผลให้มูลค่าผลผลิตแร่ของไทยในปี 2552 อยู่ที่ระดับประมาณ 51,738 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.57 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.43 ในปีก่อน (รูปที่ 1)

รูปที่ 1 สัดส่วนมูลค่าผลผลิตแร่ต่อ GDP

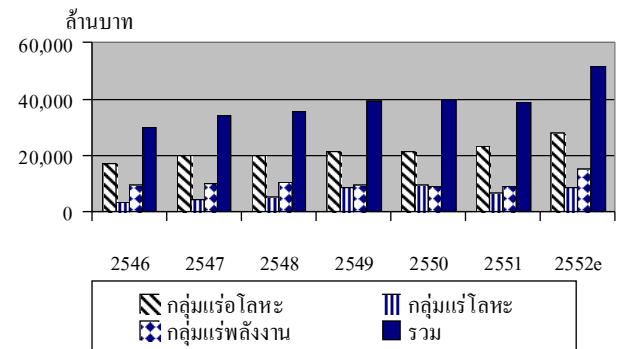

ที่มา: จากการคำนวณ

การผลิต

ประเทศไทยมีผลผลิตแร่กว่า 40 ชนิด ในปี 2552 มีมูลค่าผลผลิตประมาณ 51,738 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.4 เมื่อเทียบกับปีก่อน (รูปที่ 2)

รูปที่ 2 มูลค่าผลผลิตสินค้าแร่ของไทยในช่วงปี 2546-2552²

ที่มา: ศูนย์สารสนเทศอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สินค้าแร่ที่มีมูลค่าการผลิตสูงที่สุดในปี 2552 ได้แก่ ถ่านหินลิกไนต์ 15,335 ล้านบาท แร่หินปูน 13,753 ล้านบาท ทองคำ 5,149 ล้านบาท และอัญมณี 4,823 ล้านบาท ในขณะที่เมื่อพิจารณาในแง่ปริมาณการผลิตพบว่า แร่โลหะที่มีผลผลิตสูงที่สุดคือ แร่หินปูน หินบะซอลต์ และอัญมณี สำหรับแร่โลหะที่มีผลผลิตสูงที่สุดคือ แร่เหล็ก และแร่สังกะสี ส่วนแร่พลังงานที่ไทยผลิตได้มีเพียงชนิดเดียวคือ ถ่านหินลิกไนต์

การใช้²

สินค้าแร่ที่มีปริมาณการใช้ในปี 2552 สูงที่สุด ได้แก่ แร่หินปูน ถ่านหินอื่นๆ แร่เหล็ก และถ่านหินลิกไนต์ โดยแร่หินปูนและถ่านหินลิกไนต์ส่วนใหญ่จะได้ออกมาจากการผลิตภายในประเทศเพื่อรองรับอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์และการผลิตกระแสไฟฟ้าในประเทศ สำหรับถ่านหินอื่นๆ และแร่เหล็กมีการผลิตภายในประเทศได้เพียงเล็กน้อยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าจากต่างประเทศเพื่อตอบสนองต่อความต้องการใช้ภายในประเทศ

การค้าระหว่างประเทศ

• การส่งออก

ในปี 2552 สินค้าแร่ที่ประเทศไทยผลิตได้มีกว่า 40 ชนิด และส่วนมากจะถูกใช้ในการบริโภคภายในประเทศ

² การใช้แร่ในที่นี้หมายถึง Apparent consumption ซึ่งคำนวณได้จากปริมาณการผลิตรวมกับปริมาณการนำเข้าหักลบปริมาณการส่งออก

¹ ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะได้ที่ jarin@dpim.go.th

ดังนั้น ไทยจึงมีการส่งออกสินค้าแร่ไม่มากนัก โดยในปี 2552 มีมูลค่าส่งออกแร่ประมาณ 5,659 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 5.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน

สินค้าแร่ที่มีปริมาณการส่งออกสูงที่สุด ได้แก่ ยิปซัม หินปูน และโคลอไมต์ ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแร่ยิปซัมซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ที่สุดของโลก มีปริมาณการส่งออกสูงถึง 6.0 ล้านตัน หดตัวร้อยละ 0.8 เมื่อเทียบกับปีก่อน โดยมีตลาดส่งออกสำคัญ ได้แก่ ประเทศเวียดนาม อินโดนีเซีย มาเลเซีย และอินเดีย ตามลำดับ

• การนำเข้า

ในปี 2552 ประเทศไทยมีมูลค่านำเข้าแร่ 54,594 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 3.9 เมื่อเทียบกับปีก่อน แร่นำเข้าหลักที่สำคัญของไทยคือ แร่พลังงาน แร่โลหะที่นำเข้ามาเพื่อถลุง และแร่ที่ไม่สามารถผลิตได้ตรงตามความต้องการใช้ภายในประเทศ โดยกลุ่มแร่พลังงานมีมูลค่านำเข้าสูงถึง 36,934 หรือร้อยละ 67.7 ของมูลค่านำเข้าทั้งหมด

สินค้าแร่พลังงานนำเข้าที่สำคัญคือ ถ่านหินบิทูมินัส ถ่านหินแอนทราไซต์ และถ่านหินอื่นๆ ซึ่งมีตลาดนำเข้าที่สำคัญคือ ประเทศอินโดนีเซีย และออสเตรเลีย สำหรับแร่โลหะที่นำเข้ามาเพื่อถลุง ได้แก่ แร่เหล็ก แร่ดีบุก แร่สังกะสี เป็นต้น ซึ่งมีตลาดนำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ ประเทศแอฟริกาใต้ คองโก เปรู และออสเตรเลีย เป็นต้น

ค่าภาคหลวงแร่

ในปี 2552 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่สามารถจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ได้ประมาณ 2,182 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.7 เมื่อเทียบกับปีก่อน ซึ่งเป็นผลมาจากการปรับเพิ่มราคาประกาศสำหรับเป็นเกณฑ์ในการประเมินเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับเพิ่มราคาประกาศ แร่ถ่านหินจาก 500 บาทต่อตันซึ่งใช้มาตั้งแต่ปี 2528 มาอยู่ที่ระดับ 960 บาทต่อตันในเดือนมีนาคม 2552 รวมทั้งราคาประกาศแร่ทองคำซึ่งมีการเก็บค่าภาคหลวงในอัตราก้าวหน้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ แร่ที่สามารถเก็บค่าภาคหลวงได้มากที่สุดคือ แร่หินปูน (832 ล้านบาท) ถ่านหินลิกไนต์ (602 ล้านบาท) แร่ยิปซัม (193 ล้านบาท) และทองคำ (172 ล้านบาท) ซึ่งภาคหลวงของแร่ 4 ชนิดดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 82 ของค่าภาคหลวงทั้งหมด

แนวโน้มอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในปี 2553

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเหมืองแร่มีมากมาย เช่น ความสมบูรณ์ของแหล่งแร่ นโยบายราคาน้ำมัน ฯลฯ อย่างไรก็ตามในที่นี่จะขอกล่าวเฉพาะปัจจัยที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเหมืองแร่ในปี 2553 เพียง 2 ประการสำคัญ ดังนี้

1. สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ

สถานการณ์ทางเศรษฐกิจมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเหมืองแร่เนื่องจาก แร่เป็นสินค้าต้นน้ำของอุตสาหกรรมหลายประเภทที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เช่น อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ อุตสาหกรรมก่อสร้าง ฯลฯ ทำให้อุปสงค์ของสินค้าแร่เป็นอุปสงค์สืบเนื่องมาจากอุปสงค์ของอุตสาหกรรมปลายน้ำดังกล่าว

ผู้เขียนได้พยากรณ์มูลค่าผลผลิตแร่ในช่วงปี 2553 โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติอย่างง่าย โดยกำหนดให้มูลค่าผลผลิตแร่เป็นตัวแปรตาม และให้ Real GDP ซึ่งสะท้อนถึงภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจเป็นตัวแปรต้น โดยมีสมมติฐานว่ามูลค่าผลผลิตแร่จะแปรผันไปในทิศทางเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงของ Real GDP พบว่า หากกำหนดให้ปี 2553 เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 4 มูลค่าผลผลิตแร่ของไทยจะอยู่ที่ระดับ 55,129 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 เมื่อเทียบกับปีก่อน

2. กฎระเบียบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

กฎหมายและกฎระเบียบสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเหมืองแร่ในปี 2553 ได้แก่

- **รัฐธรรมนูญปี 2550 มาตรา 67** ถึงแม้รัฐธรรมนูญจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคม 2550 แต่เริ่มส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมอย่างชัดเจนหลังจากการตัดสินใจของศาลปกครองมีคำสั่งระงับ 76 โครงการที่ดำเนินการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดชั่วคราว

กฎหมายรัฐธรรมนูญข้างต้นย่อมส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเหมืองแร่โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากอุตสาหกรรมเหมืองแร่ถูกกำหนดให้เป็น “โครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง” และถึงแม้กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง โครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ลงวันที่ 14

กันยายน 2552 แต่มีการเรียกร้องคัดค้านและขอให้ยกเลิกประกาศดังกล่าว ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าปัจจุบันยังไม่มีความชัดเจนหรือคำนิยามโครงการบูรณาการที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

- **ร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม** กระทรวงการคลังกำลังยกร่างพระราชบัญญัติเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์มาใช้ในการบริหารจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการ ทั้งนี้ มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ที่กำหนดไว้ในร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวแบ่งออกเป็น 7 มาตรการ ซึ่งบางมาตรการอาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมเหมืองแร่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการภาษีสิ่งแวดล้อมและการวางประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

สรุป

ในปี 2552 อุตสาหกรรมเหมืองแร่ของไทยมีการหดตัวเล็กน้อยจะเห็นได้จากจำนวนเหมืองแร่ที่เปิดการและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเหมืองแร่ที่ลดลง ทั้งนี้ อุตสาหกรรมเหมืองแร่ของไทยได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจในช่วงปี 2550-2552 ไม่น่ามากนักเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมอื่นๆ เนื่องจากมีการส่งออกค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับการผลิต ประกอบกับตลาดส่งออกหลัก คือ ประเทศในภูมิภาคเอเชียซึ่งได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจน้อยกว่าประเทศในแถบอเมริกาหรือยุโรป ในขณะเดียวกัน การที่ราคาแร่หลายชนิดเพิ่มขึ้นภายหลังจากหดตัวอย่างรุนแรงในปี 2551 ส่งผลให้มูลค่าผลผลิตแร่ในปี 2552 เพิ่มขึ้น

สำหรับปี 2553 คาดว่าจะมีปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์อุตสาหกรรมเหมืองแร่ 2 ประการ คือ สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และภาวะบีบคั้นด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ในส่วนของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจถึงแม้จะมีปัญหาทางการเมืองแต่คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวตามทิศทางการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ซึ่งจะเป็ปัจจัยบวกที่จะส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมเหมืองแร่ สำหรับปัจจัยที่คาดว่าจะเป็อุปสรรคสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในปี 2553 คือ ภาวะบีบคั้นด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลจากมาตรา 67 วรรค 2 ของรัฐธรรมนูญปี 2550 จะทำให้การประกอบกิจการเหมืองแร่ใหม่ยากลำบากมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนเชื่อว่ในแง่หนึ่งกฎหมายและภาวะบีบคั้นดังกล่าวอาจทำให้ต้นทุนการประกอบกิจการเหมืองแร่เพิ่มขึ้นในระยะสั้น แต่ในอีกมุมหนึ่งอาจส่งผลให้อุตสาหกรรม

เหมืองแร่ของไทยได้รับการยอมรับจากชุมชนและสังคมเพิ่มมากขึ้นในระยะยาว

ทั้งนี้ คาดการณ์ว่าในระยะยาวแนวโน้มด้านความต้องการใช้แร่ (Demand) จะเพิ่มขึ้นตามความต้องการใช้แร่ ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นตามแนวโน้มการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจ ทั้งในอุตสาหกรรมการผลิตกระแสไฟฟ้า³ และอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ใช้แร่เป็นวัตถุดิบ เช่น อุตสาหกรรมซีเมนต์ ก่อสร้าง เซรามิก แก้วและกระจก เป็นต้น ด้านการผลิตแร่ (Supply) คาดว่าผลผลิตแร่ของไทยจะมีแนวโน้มลดลงเนื่องจากปัจจัยทางด้านความสมบูรณ์ของแร่ลดย่อยลง ประกอบกับแนวโน้มและกระแสอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทำให้มีการเปลี่ยนแปลงกฎระเบียบที่ค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อการอนุญาตประกอบกิจการเหมืองแร่ ดังนั้น คาดการณ์ว่าในอนาคตจะเกิดอุปสงค์ส่วนเกินในสินค้าแร่เพิ่มขึ้นทำให้ในอนาคตประเทศไทยต้องพึ่งพาแร่นำเข้ามากขึ้น

³ ร่างแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย พ.ศ. 2553-2573 (PDP 2010) ซึ่งผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติในเดือนมีนาคม 2553 กำหนดให้สัดส่วนพลังงานไฟฟ้าจากถ่านหินนำเข้าเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 12 ในปี 2558 เป็นร้อยละ 21 ในปี 2573

มุมมองทางคณิตศาสตร์

เงินทุนที่หายไป !!

นายเจษฎาชัย บุติธรรมสกุล (น้องเช็ค)

เมษายนปีนี้ร้อนจริงๆนะครับ สภาพอากาศร้อนยังไม่พอ สภาพสังคมยังร้อนตามอากาศไปด้วย คนไทยรักกันคิดที่สุดครับ ก่อนที่จะพากันนอกเรื่อง

ไปไกลกว่านี้ ฉบับนี้ผมขอฉบับร้อนให้ทุกท่าน โดยการนำเงินของคุณที่หายไปกลับคืนมาครับ เป็นไงครับแค่เกริ่นนำหลายๆท่านก็สนใจขึ้นมาแล้ว (หรือจะยิ่งร้อนขึ้นครับ)

เงินที่หายไปในที่นี้ ผมหมายถึงการที่ผู้ประกอบการมีโครงสร้างเงินทุนที่ไม่เหมาะสม หวังที่จะได้ผลตอบแทนหรือกำไรที่สูงที่สุด โดยไม่สนใจว่าโครงสร้างเงินทุนนั้นเป็นอย่างไรครับ โครงสร้างเงินทุน คือ สัดส่วนของเงินทุนระยะยาวของบริษัท ซึ่งประกอบไปด้วย หนี้สิน(ระยะยาว) และส่วนของผู้ถือหุ้น(หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ) ส่วนคำว่า “ที่เหมาะสมนั้น” ก็หมายถึงสัดส่วนที่ทำให้ มูลค่า หรือความมั่งคั่ง ของเจ้าของสูงที่สุดนั่นเอง สรุปแล้วโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมนั้น จะต้องทำให้เกิดผล 2 ด้านดังนี้

- ราคาของหุ้นสามัญ,หุ้นบุริมสิทธิสูงที่สุด หรือทำให้เจ้าของมั่งคั่งที่สุด (Maximize Stakeholder Wealth)
- อัตราผลตอบแทนที่ต้องการของเงินลงทุน (Weighted Average Cost of Capital : WACC) ต่ำที่สุด เพราะเงินทุนของผู้ประกอบการมีต้นทุนอยู่ เช่น การกู้หนี้ยืมสิน ต้นทุนของเงินกู้ คือดอกเบี้ย และ ส่วนของเจ้าของ คือเงินปันผลหรือผลตอบแทน นั่นเองครับ

สัดส่วนในการใช้เงินทุนจาก “หนี้สิน” หรือ “ส่วนของผู้ถือหุ้น” ส่งผลต่อความมั่งคั่งของเจ้าของอย่างไรนั้น ก่อนอื่นเราต้องเข้าใจหลักการพื้นฐานดังต่อไปนี้

- เจ้าหนี้ จะได้รับอัตราผลตอบแทนที่ต่ำกว่า เจ้าของ (ในขณะเดียวกันก็รับความเสี่ยงต่ำกว่าด้วย เพราะเจ้าหนี้ มีสิทธิเรียกร้องในกระแสเงินสดก่อน

เจ้าของ พูดย่างๆ คือ หลังจากใช้หนี้หมดแล้ว กระแสเงินสดส่วนที่เหลือจึงเป็นของเจ้าของ)

- ผลตอบแทนของเจ้าหนี้ คือ “ดอกเบี้ย” นั้นสามารถนำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษีได้ แต่ผลตอบแทนของเจ้าของ ซึ่งก็คือ “เงินปันผล” ไม่สามารถนำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายได้

ตัวอย่างการพิจารณา

สมมติว่า โครงการก่อสร้างมูลค่า 200 ล้านบาท ถ้าสร้างแล้วเสร็จจะมีกำไรขั้นต้น 50 ล้านบาท และผู้ประกอบการสามารถหาแหล่งเงินทุนได้ 2 กรณี ดังนี้

- กรณีที่ 1 ถ้าบริษัทผู้รับเหมามีการกู้เงินมาใช้ในโครงการนี้ 90 ล้านบาท และใช้เงินทุนของตนเองเป็นเงินทุนหมุนเวียนอย่างมากไม่เกิน 110 ล้านบาท เพราะผู้รับเหมาก็สามารถเบิกเงินงวดงานจากเจ้าของโครงการ เพื่อนำเงินเข้ามาหมุนเวียนในระหว่างการก่อสร้างโครงการได้
- กรณีที่ 2 บริษัทใช้เงินตนเองเพียง 50 ล้านบาท และกู้ธนาคารอีก 150 ล้านบาท โดยมีอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR => Minimum Loan Rate) อยู่ที่ 5%ปี

	กรณีที่ 1 ล้านบาท	กรณีที่ 2 ล้านบาท
ส่วนของผู้ถือหุ้น	110	50
หนี้สิน	90	150
รวมหนี้สินและส่วน ของผู้ถือหุ้น	200	200
ยอดขาย	500	500
กำไรก่อนดอกเบี้ยและ ภาษี	50	50
ดอกเบี้ย (สมมติกู้มา 1 ปี) (5% ของ 90)	4.5	7.5
กำไรก่อนหักภาษี	45.5	42.5
ภาษี (30%)	13.65	12.75
กำไรสุทธิ	31.85	29.75
ROE (กำไรสุทธิ/ส่วน ของผู้ถือหุ้น)	28.9%	59.5%

จะเห็นได้ว่ากรณีที่มีการกู้ยืม ผู้ประกอบการจะได้รับผลตอบแทนมากกว่า ซึ่งผลตอบแทนที่มากกว่านี้เอง

ที่จะให้ราคาของหุ้นสามัญสูงขึ้น ซึ่งเป็นหลักการ Financial leverage ซึ่งการก่อหนี้จะสามารถสร้าง ความมั่งคั่งให้กับเจ้าของได้ เนื่องจาก ต้นทุนเงินของหนี้ (ดอกเบี้ยเงินกู้) มักจะต่ำกว่าอัตราผลตอบแทนที่เจ้าของต้องการ

ลองนึกถึงตัวอย่างง่ายๆ ถ้าเราลงทุนในธุรกิจหนึ่งอยู่ ซึ่งเรารู้ว่าธุรกิจนี้ดี หรือ กำลังจะไปได้ดี แต่ขณะนี้ต้องการเงินเพื่อนำมาเสริมสภาพคล่อง หรือ เพื่อขยายกิจการ เราจะเลือกการกู้ยืม หรือการหาผู้ลงทุนเพื่อร่วมทุน แน่แน่นอนว่า ถ้าธุรกิจจะดี เราคงไม่อยากจะให้ผู้ร่วมทุนมา “แชร์” ผลตอบแทนกับเรา แต่เราคงเลือกที่จะกู้ยืมเงินจากเจ้าหนี้ ที่เรียกผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยแทน แต่อย่างไรก็ตาม การก่อหนี้สูงขึ้นไม่ได้ส่งผลดีเสมอไป เพราะความเสี่ยงต่างๆ ก็สูงขึ้น อีกทั้งอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืม(ต้นทุนในการกู้ยืม)ก็จะสูงขึ้นไปตามสัดส่วนด้วย ซึ่งนั่นจะหมายความว่า การที่กู้ยืมมากนั้นอาจจะทำให้ WACC สูงขึ้นได้

โครงสร้าง เงินทุน	จำนวน(ล้าน บาท)		อัตราส่วน (%)		ต้นทุนของเงินทุน (%)	
	กรณี 1	กรณี 2	กรณี 1	กรณี 2	กรณี 1	กรณี 2
	หนี้ระยะยาว	90	150	$w_d = 45$	75	$k_d(1-T) = 6$
หุ้นบุริมฯ	4	5	$w_{ps} = 2$	2.5	$k_{ps} = 10.3$	11
หุ้นสามัญ	106	45	$w_{cc} = 53$	27.5	$k_{cc} = 13.4$	6
รวม	200		100%			

$$WACC = w_d k_d(1-T) + w_{ps} k_{ps} + w_{cc} k_{cc}$$

$$\text{กรณีที่ 1 : } WACC = 0.45(6\%) + 0.02(10.3\%) + 0.53(13.4\%) = 10\%$$

$$\text{กรณีที่ 2 : } WACC = 0.75(15\%) + 0.025(11\%) + 0.53(13.4\%) = 14.65\%$$

จะเห็นได้ว่าเมื่อเรามีการระดมทุนในส่วนใดเพิ่มขึ้น ต้นทุนของส่วนนั้นก็จะเพิ่มขึ้นตาม ในกรณีนี้ให้อัตราดอกเบี้ยเท่ากับ 5% กรณีที่1 กู้เงิน 90 ล้านบาทต้องจ่ายดอกเบี้ย 4.5ล้านบาท ส่วนกรณีที่2 กู้เงิน 150 ล้านบาท ต้องจ่ายดอกเบี้ย 7.5ล้านบาท (ตัวเลขต้นทุนของเงินทุนในตาราง อาจจะไม่ตรง แต่เพิ่มขึ้นแน่นอน) ดังนั้น WACC จึงเพิ่มขึ้น

เพราะต้นทุนในส่วนของหนี้สินที่เพิ่มขึ้นนั้นมากกว่า อัตราส่วนเป็นส่วนของผู้ถือหุ้นที่ลดลง

ในกรณีที่2 แม้ว่าผลตอบแทนเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น(หุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ)สูงกว่ากรณีที่1 แต่อาจจะไม่ทำให้เจ้าของเกิดความมั่งคั่งสูงที่สุดเป็นเพราะกรณีที่2 ไม่ได้ทำให้ราคาของหุ้นสามัญและหุ้นบุริมสิทธิ สูงที่สุดได้ นั่นเป็นเพราะการกู้ยืมในอัตราส่วนที่มาก จะทำให้บริษัทมีต้นทุนล้มละลายสูงขึ้น ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการมีความเสี่ยงในการกู้ยืม ภาระในการชำระหนี้ที่สูงขึ้นนั่นเอง

ส่วนการหาโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมนั้น ผู้ประกอบการควรที่จะลองหาค่า WACC จากหลายๆ อัตราส่วนระหว่างหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น เช่น หนี้สิน 10% และส่วนของผู้ถือหุ้น 90% ของเงินลงทุนทั้งหมด แล้วไล่ขึ้นไปเรื่อยๆ ทั้งนี้อย่าลืมนึกถึงความเสี่ยงของความเสี่ยงของอัตราดอกเบี้ย และอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการที่เราคาดการณ์ ต้องใกล้เคียงกับความ เป็นจริงให้มากที่สุดด้วยนะครับ(อย่ามองโลกในแง่ดีจนเกินไปนัก)

กิจการเหมือนแร่หลายๆแห่ง จะเป็นกิจการที่ใช้ เงินทุนไม่สูงนัก หรือเรียกได้ว่าเป็นกิจการขนาดย่อม ซึ่ง ส่วนใหญ่นั้นจะไม่มีมีการคำนวณโครงสร้างของเงินทุนและ ต้นทุนของเงินทุน ทำให้การหาแหล่งเงินทุนและการใช้ เงินทุน ไม่มีประสิทธิภาพมากนัก และส่งผลกระทบต่อ ความสามารถในการแข่งขันเพราะมีต้นทุนที่สูงกว่าคู่แข่งนั่นเอง

ต้นทุนของเงินทุนที่เพิ่มขึ้น อาจจะดูไม่มากนักนะครับเพียงแค่ 5%(จากกรณีตัวอย่าง) แต่ 5%ของ 200 ล้านบาท ก็ประมาณ 10ล้านบาทแล้วนะครับ เงินจำนวนนี้ ผู้ประกอบการอาจจะนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในด้านต่างๆได้อีกมาก

หลายๆท่านอาจจะคิดว่าทำไมมันยุ่งยากขนาดนี้ แต่เราก็คงไม่ปล่อยให้เงินนั้นหายไปเพียงเพราะเรารู้แต่ไม่ ทำนะครับ

สาระน่ารู้

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของสหราชอาณาจักร

โดย นางสาวสุรี ปาลวงค์

การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของสหราชอาณาจักรเริ่มตั้งแต่ปี 2540 โดยรัฐบาลภายใต้ส่วนงานวัฒนธรรม สื่อ และ การกีฬา (Department of Culture, Media and Sport - DCMS) ได้แต่งตั้งหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจ 'Creative Industries Task Force' มีภารกิจหลักคือ การสร้างความตื่นตัวต่อความสำคัญของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในแง่ของการสร้างมูลค่าเพิ่มต่อเศรษฐกิจ ทำการศึกษา mapping exercise เกี่ยวกับจำนวนผู้ประกอบการในธุรกิจ creative industries ขนาดของธุรกิจ และการกระจุกตัว เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อสรุปประมวลภาพและปัจจัยต่างๆของภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญ ตลอดจนการจัดทำข้อเสนอแนะบทบาทเกี่ยวกับการสนับสนุนของภาครัฐที่จะให้แก่อุตสาหกรรม เริ่มต้นด้วยการจัดทำนิยามอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ระบุอุตสาหกรรมที่ครอบคลุม 13 อุตสาหกรรม และวัด (measure) ความสำคัญของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต่อเศรษฐกิจออกมาเป็นมูลค่าเพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ รวมทั้งปัจจัยสำคัญต่างๆ ที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมสร้างสรรค์ โดยรวม และในปี 2541 ได้จัดทำแผนที่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industries Mapping Document) ขึ้น แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไม่เพียงแต่เป็น key economic contributor ของสหราชอาณาจักร แต่ยังมีอัตราการขยายตัวโดยเฉลี่ยสูงกว่าอุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ จึงเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่รัฐบาลควรให้การสนับสนุน และได้จัดกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ออกเป็น 13 กลุ่มด้วยกัน ครอบคลุมสาขาธุรกิจ ดังต่อไปนี้ Advertising / Architecture / Crafts and designer furniture / Fashion clothing / Film, video and other audiovisual production / Graphic

design / Educational and leisure software / Live and recorded music / Performing arts and entertainments / Television, radio and internet broadcasting / Visual arts and antiques / Writing and publishing โดยบ่งชี้ถึงกิจกรรมและสถานะทางเศรษฐกิจสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในแต่ละสาขา ศักยภาพในการเติบโตและอุปสรรคต่อการเติบโต และจัดตั้ง Ministerial Creative Industries Strategy Group ขึ้น ทำหน้าที่เป็น Clearing House ประสานงานระหว่างความคิดริเริ่มและการนำไปสู่การปฏิบัติที่จะนำไปสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ นอกจากนี้ได้จัดตั้ง National Endowment for Science, Technology and the Arts (NESTA) ภายใต้ The National Lottery Act โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมพรสวรรค์ นวัตกรรม และการสร้างสรรค์ในสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศิลปะ พร้อมทั้งเชื่อมโยงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศิลปะ ให้เข้ากันงาน

วิสัยทัศน์ของสหราชอาณาจักร คือ ภายใน 10 ปี อุตสาหกรรมสร้างสรรค์จะเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระดับเมืองและภาคต่างๆ ของประเทศอังกฤษ โดยจะมีการพัฒนางานเชิงสร้างสรรค์อย่างกว้างขวาง ตั้งแต่ระดับโรงเรียน และมหาวิทยาลัย เพื่อให้เยาวชนสามารถใช้พรสวรรค์ของแต่ละคน ในการสร้างสรรค์งานและเพิ่มโอกาสในการมีงานทำ โดยมี แนวนโยบายและการพัฒนาต่างๆ ดังนี้

นโยบายระดับชาติ

กรอบนโยบายแห่งชาติของสหราชอาณาจักรในการผลักดันอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ คือ มุ่งสร้างให้ประเทศอังกฤษ เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของโลก (The World's Creative Hub) ดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ในด้านต่างๆ เช่น การจัดทำแผนงานการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การจัดตั้งหน่วยงานรับผิดชอบในด้านต่างๆ เป็นการเฉพาะ การสนับสนุนเงินทุน และการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้มีการจัดทำโครงการ Creative Britain : New Economy พร้อมระบุเป็นพันธะสัญญา (commitments) ของรัฐบาลที่จะดำเนินการตามเป้าหมาย 26 ข้อ ในการผลักดันอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อย่างเป็นรูปธรรม

นโยบายรายอุตสาหกรรม

รัฐบาลอังกฤษได้จัดทำนโยบายรายอุตสาหกรรม เช่น ในปี 2543 ได้จัดตั้ง UK Film Council เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมภาพยนตร์ในประเทศ นอกจากนี้ ในส่วนของอุตสาหกรรมการออกแบบ ได้มีการจัดตั้ง Design Council ที่ดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์สำหรับอุตสาหกรรมการออกแบบแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้งานออกแบบในทุกๆ ภาคอุตสาหกรรมในระบบเศรษฐกิจ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

จัดตั้ง Sector Skills Council (SSCs) เพื่อสร้างสรรค์ความชำนาญด้านวัฒนธรรม สำหรับอุตสาหกรรมโฆษณา หัตถศิลป์ การออกแบบ ดนตรี และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ e-skill สำหรับอุตสาหกรรมแฟชั่นและสิ่งทอ Skill set สำหรับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ สื่อ และการพิมพ์ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีโปรแกรมพัฒนาบุคลากร ‘Talent Pathways Scheme’ เพื่อจูงใจให้เกิดการพัฒนาอาชีพในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ รวมทั้งดำเนินโครงการที่สำคัญ เช่น โครงการ ‘Find Your Talent’ เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามาเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมเป็นเวลา 5 ชั่วโมงใน 1 สัปดาห์ โครงการ ‘Apprenticeship’ ที่เปิดฝึกอบรมให้บุคลากรมากกว่า 5,000 คน สามารถเข้าสู่การทำงานในภาคอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ภายในปี 2556 เป็นต้น

การสร้างความร่วมมือระหว่าง DCMS กับหน่วยงานอิสระของรัฐ ในการส่งเสริมการพัฒนาแรงงานที่มีความหลากหลาย 3 ด้าน คือ ความหลากหลายทางด้านประชากร (Diversity of People) ความหลากหลายทางด้านทักษะ (Diversity of Practice) และความหลากหลายของตลาด (Diversity of Market)

การสนับสนุนทางการเงินและการลงทุน

รัฐบาลอังกฤษให้การสนับสนุนด้านการเงินสำหรับการลงทุนในอุตสาหกรรมแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. การสนับสนุนในระดับรัฐบาลและภาคส่วน ผ่านกองทุนที่ให้การสนับสนุนด้านเงินทุนแก่ผู้ประกอบการขนาดเล็ก 6 กองทุนหลักๆ ได้แก่ 1) Regional Venture Capital Funds 2) The UK High Technology Fund 3) Early Growth Fund 4) Enterprise Capital Fund 5) Community Development Venture Fund และ 6) Small Firms Loan Guarantee Scheme นอกจากนี้ ยังสนับสนุนด้านภาษีในส่วนของ R&D อีกด้วย

2. การสนับสนุนการลงทุนสาธารณะ สำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ผ่านโครงการต่างๆ เช่น โครงการร่วมทุนเพื่อการพัฒนา

ชุมชนในเขตมิดแลนด์ (Midland) ‘Advantage Creative Fund’ และกองทุนเพื่อสนับสนุนพัฒนาธุรกิจลอนดอน ‘Creative Capital Fund’

3. การสนับสนุนการลงทุนจากภาคเอกชน (Private Equity Investment) ผ่านกองทุนร่วมทุนที่เน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

4. การสนับสนุนโดยสถาบันการศึกษาหลายแห่ง เช่น University of Arts London, Kingston University Enterprise, London Business School ฯลฯ ซึ่งได้รับการสนับสนุนทางการเงินในรูปแบบต่างๆ

5. การสนับสนุนสำหรับแต่ละอุตสาหกรรม เช่น การสนับสนุนทางด้านภาษีให้กับอุตสาหกรรมภาพยนตร์ (Film Tax Credit) การจัดตั้ง Regional and Investment Authorities (RDAs) ขึ้นเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมเกม และ สื่อออนไลน์ เป็นการเฉพาะ

การตลาด

รัฐบาลสหราชอาณาจักรมีการดำเนินงานอย่างจริงจังที่จะพัฒนาให้สหราชอาณาจักรเป็นศูนย์กลางด้านความคิดสร้างสรรค์ของโลก เช่น UK Trade and Investment ได้ผลักดันกลยุทธ์ 5 ปี เพื่อพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของสหราชอาณาจักร รวมทั้งการจัดการประชุมธุรกิจสร้างสรรค์ของโลก และการจัดเทศกาลที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ตลอดจนการเชื่อมโยงกิจกรรมไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก

กลุ่มอุตสาหกรรม (Creative Clusters)

การจัดตั้งกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมการใช้สาธารณูปโภคร่วมกัน ซึ่งเป็นกลยุทธ์หลักในการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในหลายๆ ประเทศ

เทคโนโลยีและการวิจัยและพัฒนา

นอกจากการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีและ R&D ผ่านการสนับสนุนทางด้านภาษีแล้ว รัฐบาลอังกฤษยังมีมาตรการอื่นที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาอย่างจริงจังเช่น

1. คณะกรรมการพัฒนาเทคโนโลยีทางเทคโนโลยี (Technology Strategy Board : TSB) จัดสรรเงินทุน 10 ล้านปอนด์ สำหรับสนับสนุนโครงการความร่วมมือในการจัดทำวิจัยและพัฒนาสำหรับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Collaborative R&D Project) และยังคงจัดให้มีการพัฒนาโครงการขยายการส่งต่อความรู้เพื่อการรวมกลุ่มขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม

สร้างสรรค์ ได้แก่ กลุ่มธุรกิจสร้างสรรค์ สถาบันการศึกษา หน่วยงานด้านการวิจัย สถาบันการเงิน และองค์กรด้านเทคโนโลยี และโครงการสนับสนุนความร่วมมือในการส่งต่อความรู้ด้วยการผลักดันให้ผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีความสามารถสูงได้เข้าไปทำงานในองค์กรธุรกิจสร้างสรรค์ เพื่อก่อให้เกิดการแบ่งปันความรู้ซึ่งกันและกัน

2. NESTA ได้จัดให้มีโครงการ ‘Creative Innovators Growth Programme’ เพื่อการสนับสนุนธุรกิจสร้างสรรค์ที่มีศักยภาพการเติบโตสูงในการพัฒนาเทคโนโลยี

3. Department of Innovation, Universities & Skills ได้จัดจ้างให้มีการทำวิจัยเพื่อวัดมูลค่าทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยมุ่งไปที่มูลค่าเพิ่มจากการพัฒนานวัตกรรม

4. นอกจากนี้ยังมีนโยบายที่อยู่ระหว่างการพัฒนา รวมถึง ‘Creative Technology Programme’ ที่ให้พื้นที่แก่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์และภาคที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีในการแบ่งปันข้อมูลและความคิด โดยความร่วมมือระหว่างกระทรวงการค้าและอุตสาหกรรม (Department of Trade and Industry : DTI) กับ DCMS เพื่อสนับสนุนการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการพัฒนาสินค้าและบริการ

การจัดเก็บข้อมูล

การจัดเก็บข้อมูลนับเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์จึงได้มีการตั้งหน่วยงานสถิติ (UK Statistics Authority) ให้เป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระจากรัฐบาลและขึ้นตรงต่อสภาผู้แทนราษฎร โดยได้ออกระเบียบปฏิบัติด้านสถิติแห่งชาติ (National Statistics Code of Practice) สำหรับเป็นมาตรฐานในการเก็บและใช้สถิติของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ระเบียบและกฎหมาย

รัฐบาลสหราชอาณาจักรได้ดำเนินมาตรการในการส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ผ่านกฎหมายและระเบียบหลายๆ อย่าง เช่น

1. พระราชบัญญัติการสื่อสาร (The Communications Act) ที่ช่วยผลักดันให้รายจ่ายจากการผลิตรายการอย่างน้อยร้อยละ 30 เกิดขึ้นภายนอกกรุงลอนดอน

2. กฎหมายคุ้มครองด้านทรัพย์สินทางปัญญาต่างๆ เช่น กฎหมายเรื่อง Illegal File Sharing นอกจากนี้รัฐบาลยังได้จัดทำแคมเปญ Fake Free London เพื่อประชาสัมพันธ์การบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอีกด้วย

กลไกขับเคลื่อน

สหราชอาณาจักรเป็นประเทศที่มีการผลักดันอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อย่างจริงจังมากที่สุด โดยมีหน่วยงานด้านต่างๆ ทั้ง

หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาดังกล่าว หน่วยงานที่สำคัญ ได้แก่

1. หน่วยงานด้านนโยบาย โดยมี DCMS เป็นศูนย์กลาง
2. หน่วยงานด้านการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา มีสำนักงานสิทธิบัตรอังกฤษ (UK Patent Office : UKPO) เป็นศูนย์กลางโดยขึ้นตรงกับ DTI ซึ่ง UKPO จะรับผิดชอบเรื่องการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาทั้งหมด ไม่ใช่เพียงสิทธิบัตรเท่านั้น
3. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนด้านการเงิน เช่น Arts Council, Craft Council และ Film Council เป็นต้น
4. หน่วยงานด้านการวิจัยและจัดเก็บสถิติด้านวัฒนธรรม เช่น Center for Culture Policy Research เป็นต้น
5. หน่วยงานที่ให้การสนับสนุนด้านวิชาชีพต่างๆ เช่น Arts & Business UK เป็นต้น

ความสำคัญของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในสหราชอาณาจักร

อุตสาหกรรมสร้างสรรค์มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของสหราชอาณาจักรเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากปี 2547 อุตสาหกรรมสร้างสรรค์มีมูลค่า 1.17 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 7.3 ต่อ GDP ซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกับอุตสาหกรรมบริหารการเงิน โดยมีการจ้างงานมากกว่า 1 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 2.7 ของ การจ้างงานทั้งหมด และในปี 2548 มีการส่งออกสินค้าและบริการสร้างสรรค์ 5.73 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยเป็นการส่งออกสินค้าสร้างสรรค์ 1.9 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ส่งออกบริการสร้างสรรค์ 3.8 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และส่งออกอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์อีก 3.46 หมื่นล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

อ้างอิง

www.bangkokbizner.com

www.creativethailand.org

www.depthai.go.th

www.ryt9.com

www.thailandce.com

ภาวะเศรษฐกิจโลก

แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2553 และ 2554:

มุมมองของ IMF

โดย นางสาวสุรี ปาลวงค์

ในช่วงเดือนเมษายนและตุลาคมของทุกปี เป็นธรรมเนียมที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF) จะออกรายงานประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจโลก (World

Economic Outlook) และรายงานประเมินสถานะเสถียรภาพระบบการเงินโลก (Global Financial Stability Report) อย่างไรก็ตาม IMF จะมีรายงานย่อยประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจโลกและเสถียรภาพระบบการเงินโลกในช่วงเดือนมกราคม และกรกฎาคมของทุกปีเช่นกัน เพียงแต่รายงานใน 2 เดือนดังกล่าว เป็นการประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจโลกอย่างย่อๆ และไม่ได้มีมุมมองในเชิงเสนอแนะนโยบายการบริหารและการจัดการเศรษฐกิจมหภาคแก่ประเทศต่างๆ ดังเช่นรายงานในเดือนเมษายน และตุลาคมของปี

การประเมินแนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2553 และ 2554 นี้ IMF คาดว่าเศรษฐกิจโลกในปี 2553 จะขยายตัวที่ 4.2% และ 4.3% ในปี 2554 ดีขึ้นจากการคาดการณ์ก่อนหน้านี้ในเดือนมกราคม 2553 ที่คาดว่าปี 2553 จะขยายตัวที่ 3.9% หรือปรับการคาดการณ์เพิ่มขึ้น 0.3% ในขณะที่การคาดการณ์เศรษฐกิจโลกครั้งล่าสุดนี้ในปี 2554 ยังคงเท่ากับการประเมินครั้งก่อน (ดูภาพที่ 1)

สิ่งที่ IMF ประเมินว่า ปัจจัยบวกที่ให้ภาพรวมของเศรษฐกิจโลกในปี นี้ดีกว่าการประเมินครั้งก่อนหน้ามาจากปัจจัยการค้าโลก (Global Trade) และ การไหลเวียนของเงินลงทุน (Capital Flow) ได้ฟื้นตัวรวมทั้งสถานะตลาดการเงินโลก (Financial Markets Conditions) ได้กลับมามีเสถียรภาพ ปัจจัยบวกเหล่านี้ถือเป็นเรื่องดีสำหรับเศรษฐกิจโลก ในขณะที่ปัจจัยที่จะเหนี่ยวรั้งภาวะเศรษฐกิจโลกให้ขยายตัวช้าลง หรืออาจจะประเมินเป็นข่าวร้ายของเศรษฐกิจโลกก็ย่อมได้นั้น มาจากปัจจัยการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว (Advanced Economy)

ภาพที่ 1 แนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลกในปี 2553-54

Latest IMF projections

The world economy is recovering better than expected, but at varying speeds for different regions.
(percent change unless otherwise noted)

			Projections		Difference from January 2010 WEO projections	
	2008	2009	2010	2011	2010	2011
World Output	3.0	-0.6	4.2	4.3	0.3	0.0
Advanced Economies	0.5	-3.2	2.3	2.4	0.2	0.0
United States	0.4	-2.4	3.1	2.6	0.4	0.2
Euro Area	0.6	-4.1	1.0	1.5	0.0	-0.1
Germany	1.2	-5.0	1.2	1.7	-0.3	-0.2
France	0.3	-2.2	1.5	1.8	0.1	0.1
Italy	-1.3	-5.0	0.8	1.2	-0.2	-0.1
Spain	0.9	-3.6	-0.4	0.9	0.2	0.0
Japan	-1.2	-5.2	1.9	2.0	0.2	-0.2
United Kingdom	0.5	-4.9	1.3	2.5	0.0	-0.2
Canada	0.4	-2.6	3.1	3.2	0.5	-0.4
Other Advanced Economies	1.7	-1.1	3.7	3.9	0.4	0.3
Newly Industrialized Asian Economies	1.8	-0.9	5.2	4.9	0.4	0.2
Emerging and Developing Economies	6.1	2.4	6.3	6.5	0.3	0.2
Central and Eastern Europe	3.0	-3.7	2.8	3.4	0.8	-0.3
Commonwealth of Independent States	5.5	-6.6	4.0	3.6	0.2	-0.4
Russia	5.6	-7.9	4.0	3.3	0.4	-0.1
Excluding Russia	5.3	-3.5	3.9	4.5	-0.4	-0.6
Developing Asia	7.9	6.6	8.7	8.7	0.3	0.3
China	9.6	8.7	10.0	9.9	0.0	0.2
India	7.3	5.7	8.8	8.4	1.1	0.6
ASEAN-5 ¹	4.7	1.7	5.4	5.6	0.7	0.3
Middle East and North Africa	5.1	2.4	4.5	4.8	0.0	0.1
Sub-Saharan Africa	5.5	2.1	4.7	5.9	0.4	0.4
Western Hemisphere	4.3	-1.8	4.0	4.0	0.3	0.2
Brazil	5.1	-0.2	5.5	4.1	0.8	0.4
Mexico	1.5	-6.5	4.2	4.5	0.2	-0.2

Source: IMF, World Economic Outlook, October 2009.
¹Indonesia, Malaysia, Philippines, Thailand, and Vietnam.

ที่มา : กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) เมษายน 2553

แม้ว่า จะมีการขยายตัวดีขึ้นจากปีก่อนหน้า แต่ถือว่าต่ำกว่าศักยภาพการขยายตัวของตัวเองในอดีตมาก อันเป็นผลจากอุปสงค์เอกชน (Private Demand) ที่อ่อนแอ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับอัตราการว่างงานที่คงอยู่ในอัตราที่สูง โดย IMF ประเมินว่าอยู่ที่ 8.4% ในปีนี้ และ 8.0% ในปีหน้า กลุ่มประเทศพัฒนาแล้วที่น่ากังวลที่สุด คือกลุ่มประเทศภาคพื้นยุโรป (Euro Area) ซึ่ง IMF ได้ปรับลดการคาดการณ์การขยายตัวของเศรษฐกิจในปี 2554 ลงจากเดิมที่คาดว่าจะขยายตัว 1.6% เป็นขยายตัวที่ 1.5% หรือปรับลดลง 0.1% จากการคาดการณ์ในเดือนมกราคม 2553

ประเทศดาวรุ่งในการขยายตัวทางเศรษฐกิจคือประเทศกำลังพัฒนาในเอเชีย (Developing Asia) ซึ่งถือว่าเป็นแกนนำในการขยายตัวของเศรษฐกิจโลก โดย IMF คาดการณ์

ว่า ในปีนี้และปีหน้าจะขยายตัวที่อัตรา 8.7 % เท่ากันทั้ง 2 ปี สำหรับนโยบายเชิงนโยบายเศรษฐกิจแก่ประเทศต่างๆของ IMF นั้น ได้แบ่งคำแนะนำตามความแข็งแกร่งของการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน โดยประเทศพัฒนาแล้วที่มีอัตราการขยายตัวต่ำนั้น IMF แนะนำให้เร่งลดทอนการใช้จ่ายทางการคลังเพื่อที่งบประมาณภาครัฐจะได้อัดกลับมาเข้มแข็ง (Fiscal Consolidations) เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการขยายตัวของหนี้สาธารณะ (Debt Explosion) และปรับลดอัตราแลกเปลี่ยนให้อ่อนค่าลงเพื่อขยายการส่งออกสุทธิ

สำหรับประเทศกำลังพัฒนาในเอเชีย IMF แนะนำให้เตรียมรับมือปัญหาเงินทุนไหลเข้าจำนวนมาก (Large Capital Inflows) โดยให้เตรียมมาตรการรับมือการไหลเข้าของเงินทุนจากต่างประเทศอย่างเหมาะสมเช่น การปรับอัตราแลกเปลี่ยนให้แข็งค่าเพิ่มขึ้น นโยบายเงินทุนสำรองระหว่างประเทศที่เหมาะสม และการควบคุมเงินทุนไหลเข้า (Capital Control)

อย่างไรก็ตาม คำแนะนำเฉพาะแก่ประเทศพัฒนาแล้ว และประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียมีความเกี่ยวข้องกัน การปรับลดการใช้จ่ายการคลังของประเทศพัฒนาแล้ว ถ้าไม่สามารถขยายการส่งออกสุทธิได้ การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศพัฒนาแล้วจะได้รับผลกระทบเชิงลบจากการปรับลดการใช้จ่ายการคลัง ดังนั้น ประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียจะต้องปล่อยให้อัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่าขึ้นเพื่อที่จะได้มีการปรับสมดุลของอุปสงค์ (Rebalancing of Demand Across the World) ในประเทศต่างๆ โดยประเทศกำลังพัฒนาในเอเชียซึ่งมีอุปสงค์เอกชนที่แข็งแกร่งนั้นควรนำเข้าสินค้าและบริการจากประเทศพัฒนาแล้วที่มีอุปสงค์ที่อ่อนแอ

ส่วนวิกฤติเศรษฐกิจของกรีซที่เกิดขึ้น โดยรัฐบาลกรีซได้ร้องขอความช่วยเหลือจากชาติยุโรปเพื่อให้เข้ามาช่วยแก้วิกฤติการเงินครั้งนี้ ซึ่งคาดว่าทั้งหมดจะถูกนำเข้าหารือในที่ประชุมของผู้นำชาติยุโรป โดยมีการคาดการณ์ว่า IMF จะเข้ามามีบทบาทเป็นแกนกลางในการช่วยเหลือด้านการเงินกรีซ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจโลกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ที่มา : www.siamintelligence.com

www.ch7.co.th/news

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund : IMF)

เป็นองค์กรที่รัฐบาลของกลุ่มประเทศพันธมิตรได้ร่วมก่อตั้งขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลเสถียรภาพของระบบการเงินระหว่างประเทศ อันจะเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวของการค้าโลก และเป็นพื้นฐานสำหรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการลงทุนในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก IMF เริ่มดำเนินการเมื่อปี 2489 (ค.ศ. 1946) มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงวอชิงตัน ดีซี และมีฐานะเป็นทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ

ที่มา : www.mof.go.th/eco/economy_vocabulary.pdf

กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงินหรือกองทุนฟื้นฟู (Financial Institutions Development Fund: FIDF)

เป็นกองทุนฯ ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดแก้ไขพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน 2528 โดยมีเจตนารมณ์เพื่อดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือในทางการเงินเพื่อฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน ให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ

ที่มา : www.mof.go.th/eco/economy_vocabulary.pdf